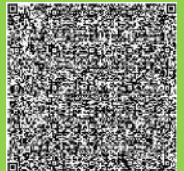

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 2

முனைவர் சு. அய்யனார்

*தமிழர் மரபு - தமிழரும்
தொழில்நுட்பமும் - 2*

முனைவர் சு. அய்யனார்

Title Verso

TITLE OF THE BOOK: Tamil Heritage - Tamils and Technology - 2

புத்தகத்தலைப்பு : தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 2

EDITORS : Dr. S. Ayyanar

தொகுப்பாசிரியர் : முனைவர் சு. அய்யனார்

FIRST EDITION : 2024

முதல் பதிப்பு : 2024

PAGES / பக்கங்கள் : 108

PRICE/ விலை : 350

ISBN NUMBER : 978-81-968751-6-9

**PUBLISHER : Pandian Educational Trust,
3/350, Veterinary Hospital Backside,
Virudhunagar – 626001.
Tamil Nadu**

**PRINTER : Maheswari Publishers,
3/350, Veterinary Hospital Rear side,
Virudhunagar – 626001.
Tamil Nadu**

பதிப்புரிமை/Copyright © 2024 – கட்டுரையாளர்களுக்கு /Authors'

அனைத்து பதிப்புரிமையும் பெறப்பட்டுள்ளது.

இப்புத்தகத்தின் எப்பகுதியும் பதிப்பகத்தின் அனுமதியின்றி

அச்சிடப்படக்கூடாது.

All rights reserved. No part of this book should be transmitted to any type of printed material without proper permission from the publisher.

முன்னுரை

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் எனும் புத்தகம் தமிழ் மக்களின் வளமான கலாச்சாரப் பாரம்பரியம் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறையில் அவர்களின் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளின் ஆய்வு ஆகும். இத்தலைப்பு நமது பெருமை மிகு அண்ணா பல்கலைக்கழகம் தமிழுக்காக முதலாம் ஆண்டில் இரு பாடத்திட்டத்தைப் பொறியியல் கல்லூரிகளில் இணைத்து இருப்பதற்குத் துணைசெய்யும் விதமாகச் சிறந்த கட்டுரைகளை உருவாக்க உருவானதாகும். இந்த தொகுப்பு தமிழ்ச் சமூகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளைக் கொண்டாடுவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் நெகிழ்ச்சி, படைப்பாற்றல் மற்றும் அசைக்க முடியாத மனப்பான்மைக்குச் சான்றாகவும் விளங்குகிறது.

இந்தியாவின் தென் மாநிலமான தமிழ்நாடு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகச் செழித்து வளர்ந்த துடிப்பான நாகரிகங்களின் தொட்டிலாக உள்ளது. பழங்காலத்திலிருந்தே ஒரு வரலாற்றைக் கொண்டு தமிழர்கள் பல்வேறு களங்களில், குறிப்பாக தொழில்நுட்ப உலகில் அழியாத முத்திரைகளைப் பதித்துள்ளனர். தசம அமைப்பின் கண்டுபிடிப்பு முதல் மருத்துவ அறிவியல் மற்றும் வானியல் பங்களிப்புகள் வரை தமிழ் அறிஞர்கள், இன்று நாம் வாழும்

உலகை வடிவமைக்கும் முன்னோடி முன்னேற்றங்களில் முன்னணியில் உள்ளனர். இந்த புத்தகத்தின் மூலம் பிரபஞ்சத்தின் மர்மங்களை அவிழ்க்க தங்கள் அறிவாற்றலையும் ஆர்வத் தன்மையையும் பயன்படுத்திய தமிழ் முன்னோர்களின் அடிச்சுவடுகளைத் தேடி, காலத்தின் மூலம் ஒரு குறிப்பிடத்தக்கப் பயணத்தைத் தொடங்குகிறோம்.

பண்டைய தமிழ் பொறியியல் மற்றும் கட்டிடக் கலையின் நுணுக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் அற்புதமான சோழர் கோவில்களில் இருந்து, சங்க காலத்தின் கணித புத்திசாலித்தனம் வரை, அறிவார்ந்த ரீதியாக அழகாக இருப்பது போல் ஒரு பாரம்பரியத்தை நாம் காண்கிறோம். இந்நூலின் அத்தியாயங்களை ஆழமாகப் படிக்கும்போது, பல்வேறு துறைகளில் பங்களிப்புச் செய்த தமிழர்களின் வியக்க வைக்கும் தொழில்நுட்பப் புத்திசாலித்தனத்தைக் கண்டறிய முடிகிறது.

விவசாய நிலப்பரப்பை மாற்றியமைத்த நீர்ப்பாசன முறைகளின் வளர்ச்சியிலிருந்து ஜவுளி, உலோகம் மற்றும் இலக்கியத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள் வரை, தமிழ் மக்கள் தொழில்நுட்ப வரலாற்றில் அழியாத முத்திரையைப் பதித்துள்ளனர். மேலும், இந்நூல் தமிழர்களின் கடந்தகாலப் பெருமைகளை மட்டும் மையப்படுத்தாமல், உலகெங்கிலும் உள்ள துடிப்பான மற்றும் ஆற்றல்மிக்க தமிழ்ச் சமூகத்தின்

இன்றைய சாதனைகளையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. தமிழ்நாட்டின் பரபரப்பான தகவல் தொழில்நுட்ப மையங்கள் வரை, தமிழ் மனங்கள் மீண்டும் எல்லைகளைத் தள்ளி 21ஆம் நூற்றாண்டின் தொழில்நுட்ப நிலப்பரப்பை வடிவமைக்கும் நவீன தொழில்நுட்பத்தின் பகுதிகளுக்குள் நாம் நுழைகிறோம்.

தமிழ் பாரம்பரியத்தின் இந்த பொக்கிஷத்தை உன்னிப்பாகக் கட்டமைத்த கட்டுரை ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆராச்சியாளர்களின் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. தமிழ் தொழில்நுட்பத்தின் ஆற்றலை எடுத்துரைப்பதில் அவர்களின் ஆர்வமும் அர்ப்பணிப்பும் இந்தக் கட்டுரைகளின் விரிவான ஆய்வுகளில் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 2 எனும் இப்புத்தகம் கடந்த காலத்திற்கான அடையாளம் மட்டுமல்ல, எதிர்கால சந்ததியினர் தங்கள் கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தைத் தழுவி, நாளைத் தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகளை வடிவமைப்பதில் தொடர்ந்து பாடுபடுவதற்கான அழைப்பு. இளம் மனங்களை ஊக்குவிக்கும், தமிழ் பாரம்பரியத்தின் மீதான பெருமையை மீண்டும் எழுப்பும் இந்நூல். மேலும், இப்புத்தகத்தின் அனைத்துக் கட்டுரைகளும் நாட்டின் தோற்றம் எதுவாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு கலாச்சாரமும் தொழில்நுட்ப உலகிற்கு மதிப்புமிக்க பங்களிப்பை வழங்குகிறது என்பதை நினைவூட்டுவதாக அமையும்.

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 2 எனும் இப்புத்தகம் அனைவருக்கும் வழிகாட்டும் ஒளியாக விளங்கும். நமது பாரம்பரியத்தில் உள்ள செழுமையையும் புத்திசாலித் தனத்தையும் நினைவூட்டும். மேலும், தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்கவும் கொண்டாடவும் என்றென்றும் நம்மை ஊக்குவிக்கும். அதன் பொருட்டு இந்த தொடர்வரிசை புத்தகப் படைப்பின் முதல் புத்தகத்தை உங்களுக்கு அளிப்பதில் பெருமிதம் அடைகிறோம்.

மகேஸ்வரி பதிப்பகம்

செங்காந்தள் புத்தகப் பகுதி

Editorial Board / ஆசிரியர் குழு

முனைவர் P. சுவாதி

காமராஜர் பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி
கே.வெள்ளகுளம்-625 701,
விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முனைவர் P. ஜெயசங்கர்,

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்,
என் பி ஆர் பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி
(தன்னாட்சி)
என்பிஆர் நகர், நத்தம், திண்டுக்கல்.

முனைவர் K.S. புனிதவதி,

உதவி பேராசிரியர், தமிழ் துறை,
ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர் பொறியியல் கல்லூரி,
மதகடிப்பேட்டை, புதுச்சேரி.

முனைவர் த. மகேஸ்வரி,

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை,
விருதுநகர் – 626001. தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ச. கலைவாணி

தமிழ்ப் பயிற்றுநர்,
அண்ணா பல்கலைக்கழகம் மண்டல வளாகம்,
கோயம்புத்தூர்.

த. அருள்ஜோதி.

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்,

ஸ்ரீ சாய் ரங்கநாதன் பொறியியல் கல்லூரி

தொண்டாமுத்தூர் (வழி), கோயம்புத்தூர் - 641109.

த. பிரகாஷ்,

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்

பூ சா கோ தொழில்நுட்பம் மற்றும் பயன்சார் ஆராய்ச்சிக்

கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.

ஆசிரியர் குழு பணி விவரம்

இந்த சிறப்பிதழ் குழு, (எடிட்டோரியல்) நேர்மையான பதிப்பு நெறிமுறைகளின் படி அறிவார்ந்த கட்டுரைகளை நெறிமுறைக் கொள்கைகளுடன் தொகுத்துள்ளது. இது சமர்ப்பித்தல், கருத்துத் திருட்டு சரிபார்ப்பு, திருத்தங்கள், சக மதிப்பாய்வு செயல்முறை, (டபுள் பிளைண்ட்), பெரிய திருத்தங்கள் அல்லது சிறிய திருத்தங்கள், பரிந்துரைகள் மற்றும் திருத்தம், ஏற்பு, மூல கோப்பு தயாரித்தல் மற்றும் இணையதள தயாரிப்பு மற்றும் வெளியீடு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

Editorial Work Flow Details

This Editorial committee curated the scholarly articles with ethical principles according to the norms of the Editorial work flow. It contains of submission, plagiarism check, correction, peer review process, (Double Blind), major corections or minor corrections, suggestions and rectifications, acceptance, copy editing and production and publication online.

மதிப்புரை

சங்க இலக்கியத்தில் பருத்திப் பெண்டிர் என்ற தலைப்பில் சு. காளிஸ்வரி அவர்கள் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரை, தொன்மையான தமிழர் நாகரீகத்தில் பருத்தியின் பயன்பாட்டையும், சங்க இலக்கியத்தில் நெசவுத் தொழிலின் சிறப்பையும் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். வேளாண் தொழிலில் பெண்களின் பங்களிப்பையும், சங்கத் தமிழர்கள் பயன்படுத்திய ஆடைவகைகளையும் சிறப்புற எடுத்துக் கூறியுள்ளார். பருத்தி செடியிலிருந்து நூல் பிரித்தெடுக்கும் தமிழர்களின் தொழில் நுட்ப நெறியினை சங்க இலக்கியத்தின் வழி சிறப்பாக ஆராய்ந்துள்ளார். பருத்தி தொழிலில் மகளிரின் பாங்கு குறித்து சிறப்பானதொரு கட்டுரையை வழங்கியுள்ளார்.

இந்துக் கலைகள்-திருமந்திரத்தை அடிப்படையாக கொண்ட ஆய்வு என்ற தலைப்பில் கலாநிதி எஸ். கேசவன் அவர்கள் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரை பன்னிரு திருமுறைகளில் ஒன்றான திருமந்திரத்தில் புலப்படும் கலைகளை சிறப்பாக வகைப்படுத்தியுள்ளார். கட்டிடக்கலை பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர்களிடையே சிறப்பு பெற்றிருந்தமையை தக்க சான்றுகளுடன் புலப்படுத்தியுள்ளார். தமிழர்களின் பண்பாட்டினை பறைசாற்றும் சிற்பக் கலையை தமிழர்கள் போற்றிய விதத்தினையும் தெளிவற விளக்கியுள்ளார்.

ஓவியக்கலை புலப்படுத்தும் மன ஒருமைப்பாட்டை திருமந்திர வழி நின்று விளக்கியுள்ளார். யோகக் கலை என்ற உடற்பயிற்சி தியான முறை நம்முடைய மரபு சார்ந்த பண்பாடு என்ற உண்மையை ஆய்வின் வழி நிறுவியுள்ளார்.

தமிழர்களின் வாழ்வியலில் வேழம் எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை வழங்கியுள்ள முனைவர் அ. சுபா அவர்கள் இயற்கையின் வழி இலக்கியங்களை ஆராய்ந்துள்ளார். தமிழர்களின் வாழ்வியலில் வேழம் குறித்த செய்திகளை நுண்ணிய முறையில் அணுகியுள்ளார். யானைக்கு வழங்கும் பல்வேறு பெயர்களை அவைகள் வழங்குமிடத்து பெறுகின்ற சிறப்பினை நுட்பமாக ஆய்ந்துள்ளார். சங்க இலக்கியங்களில் யானைகளின் பயன்பாட்டையும் அரசர்கள் எவ்வாறு அவற்றை மேற்கொண்டனர் என்ற செய்திகளையும் சிறப்பாக தொகுத்துள்ளார். தமிழர்களின் அகப்புற வாழ்வியலோடு வேழத்திற்குமான நெருங்கிய தொடர்புகளை சிறப்புற கட்டுரையில் அமைத்துள்ளார்.

சங்க இலக்கியத்தில் ஏறு தழுவுதல் எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை வழங்கியுள்ள முனைவர் அ. ரஞ்சனி அவர்கள் தமிழர்களின் பண்பாட்டினை பறைசாற்றும் ஏறு தழுவுதல் எனும் தமிழர்களின் பண்பாட்டினை இலக்கியங்களின் வழி சிறப்பாக ஆய்ந்துள்ளார். தமிழர்களின் பண்பாட்டில் வீரத்திற்கு

அளித்த முக்கியத்துவத்தை குறித்து விரிவாக ஆய்வு செய்து உள்ளார். ஏறு தழுவும் முறையினையும், ஏறுதழுவும் வீரர்களின் சிறப்பினையும் இலக்கியங்களின் வழி நின்று சிறப்பாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

பண்டைத் தலைநகர் உறையூர் எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை வழங்கியுள்ள முனைவர் க. இரா. இராஜேஸ்வரி அவர்கள், சோழர்களின் தலைநகரமாக உறையூர் விளங்கிய தன்மையினையும், உறையூர் குறித்த சங்க இலக்கியச் சான்றுகளையும் திறம்பட விவரித்துள்ளார்.. சங்க இலக்கியம், தொல்லியல் சான்றுகள், கல்வெட்டு சான்றுகள் வழி நின்று உறையூர் பழமையான நகரம் என்பதை தக்க சான்றுகளுடன் நிறுவியுள்ளார். உறையூரின் பெயர்க்காரணத்தையும், இலக்கியங்களில் பெயர் விரவி வந்தமையினையும் தெளிவாக முறையில் ஆராய்ந்துள்ளார்.

உள்ளடக்கம்

வ. எண்	தலைப்பு	ப. எண்
1.	சங்க இலக்கியத்தில் பருத்திப்பெண்டிர் சு. காளீஸ்வரி	1 - 13
2.	இந்துக் கலைகள் - திருமந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு கலாநிதி. திருமதி. எஸ். கேசவன்	14 - 66
3.	தமிழர்களின் வாழ்வியலில் வேழம் முனைவர் அ. சுபா	67 - 78
4.	சங்க இலக்கியங்களில் ஏறுதழுவுதல் முனைவர் அ. ரஞ்சனி	79 - 90
5.	பண்டைத் தலைநகர் உறையூர் முனைவர் க. இரா. இராஜேஸ்வரி	91 - 108

சங்க இலக்கியத்தில் பருத்திப்பெண்டிர்

சு. காளிஸ்வரி, தமிழ் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவு எண்:
21212014022009, ஏ.பி.சி மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி.

முனைவர் ச. மல்லிகா, இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
ஏ.பி.சி மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்ககால மக்கள் பலவகையானத் தொழிலினை மேற்கொண்டு வாழ்ந்துள்ளனர். பழந்தமிழகத்தில் நெசவுத்தொழிலை சிறுதொழிலாக இல்லங்களில் செய்து வந்தனர். இத்தொழிலில் மகளிரின் பங்கு அளப்பரியதாகும். பருத்தியைப் பறித்து, கொட்டையை நீக்கி, தூய்மைச் செய்து நூல்நூற்றல் தொழிலினை செய்யும் பெண்கள் பருத்திப்பெண்டிர் எனப்பட்டனர். அப்பருத்திப்பெண்டிர், ஆளிற்பெண்டிர் பருத்தியைப் பண்படுத்தி நூல்நூற்கும் தொழிலினை மேற்கொண்டனர் என்பதை சங்கஇலக்கியங்கள் வழி ஆராய்வது இவ்வாய்வின் நோக்கம்.

குறிப்புச்சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், பருத்திப்பெண்டிர்.

முன்னுரை

உலகில் வாழும் மனிதர்களுக்கு உணவினை

அடுத்து இன்றியமையாது வேண்டப்படுவது உடை. விலங்குகளைப் போலன்றி உடலை மறப்பதற்கு உடையைப்பயன்படுத்தி மானத்துடன் வாழும்முறை மக்களின் சிறப்பியல்பாகும். தமிழர் நாகரீகம் மிகத் தொன்மையானது. நாகரீகம் வளர்ச்சி அடையாத மிகப் பழங்காலத்தே மக்கள் தழை, இலைகளையும் மரப்பட்டைகளையும், மான், புலி முதலியவற்றின் தோலினையும் உடையாக உடுத்தி வாழ்ந்தனர்.

மனித நாகரீகத்தின் தொடங்கமான வேளாண்மையில் பருத்திக் கிடைத்தது, மக்கள் தங்கள் நுண்ணறிவால் பருத்தியின் பஞ்சினை நூலாக நூற்று ஆடையாக நெய்து, அணியத்தொடங்கிய காலம் மனிதனின் வரலாற்றில் பெறும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது சங்கஇலக்கியங்கள் நெசவுத் தொழிலின் வளர்ச்சி நிலையைச் சிறந்த முறையில் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. சங்ககால நெசவுத்தொழிலில் பெண்களின் பங்கு போற்றுத்தலுக்குரியது. பருத்திலிருந்து பஞ்சினைப் பிரித்து நூலாக நூற்றப் பெண்கள் பருத்திப்பெண்டிர் எனப்பட்டனர். அப்பெண்டிரின் நூல்நூற்றல் தொழிலையும், அவர்களின் வாழ்வினையும் காண்பதாக இவ்வாய்வின் அமைகிறது.

நெசவின் தொடக்கம்

இயற்கையின் விளைவான குளிர், வெயில்

முதலியவற்றிலிருந்து தன்னைக் காத்துக் கொள்ள மனிதன் ஆதியில் விலங்குகளின் தோலை ஆடையாக அணிந்தான். பின்னர் இலை, தழைகளையும், நார்களையும் பின்னி ஆடையாகப் பயன்படுத்தக் கற்றுக்கொண்ட காலமே நெசவுத்தொழிலின் தொடக்கமாகக் கருதப்படுகிறது. பின்னர் மரவுரியும், தளிராடையும், தோலாடையும் உடுத்தித் திரிந்தான். அப்படித் திரிந்த மனித குலத்தின் நாகரிக வளர்ச்சிக்குப் இரண்டு விதமான பஞ்சுகளைய் பயன்படுத்தினர். ஒன்று பருத்திப்பஞ்சு மற்றது இலவம்பஞ்சு. பருத்திப் பஞ்சு செடியில் காய்ப்பது, இலவம் பஞ்சு மரத்தில் காய்ப்பது. பருத்திப் பஞ்சைக் கொட்டைப் பஞ்சு என்றும் சொல்வர்.

உடை

சங்ககால மக்களின் நெசவுத்தொழில் பற்றிய அறிவினைத் தமிழர் பயன்படுத்திய ஆடை குறித்த சொற்களின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. பழந்தமிழரின் கருவூலமாகத் திகழும் தொகாப்பியத்தில் உடைக் குறித்து, உடைபெயர்த்து உடுத்தலோடு (தொல்.பொருள்., நூ. 258) என்ற நூற்பாவில் விளக்குகிறார் தொல்காப்பியர். மேலும், சங்கஇலக்கியத்தில் உடை, தழை, துகில், கலிங்கம், அறுவை, சிதார், ஆடை, உடுக்கை, கச்சு, ஈரணி, தானை, போர்வை, காழகம், கச்சம், கச்சை, வம்பு, மடி, பட்டு, சீரை, படம், படாம், பூங்கரைநீலம், உத்தரீகம், கம்பலம்,

கவசம், தூசு, மடிவை, சிதர்வை, சிதவல், வார், மெய்ப்பை, துகின்முடி, மெய்ம்மறை, மெய்யாப்பு, வாலிது, வெளிது, புட்டகம், நூல், பக்குடுக்கை போன்றன (தமிழர் ஆடைகள், பக்.33-34) என சங்கத் தமிழர் பயன்படுத்திய உடைப் பற்றிய சொற்களை வரிசைப்படுத்துகிறார் பகவதி. கைத்தொழில்களுள் மிகப்பழமையானத் தொழில் நெசவுத்தொழில் அக்காலத்தில் பருத்தி நூலினும், மயிரினாலும், உடைகள் நெய்யப்பட்டன. அவை பாம்பின் சட்டைப் போன்றும், பாலாடையைப் போன்றும், வெண்மையும், நுண்மையும் பெற்றிருந்தன. சாயமும் அக்காலத்தில் துணிகளுக்கு ஏற்றப்பட்டன.

அரவுரி யன்ன அறுவை (பொருந., பா. 83)

நூலினும் மயிரினும் நுழைநூல் பட்டினும்

பால்வகை தெரியாப் பலநூறு அடுக்கத்து

நறுமடி செறிந்த அறுவை வீதியும்

(சிலம்பு. ஊர்காண் காதை, 14: 205-207)

என்று உடைப் பற்றிய கருத்தாக்கங்களைப் பழந்தமிழர் இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

நெசவுத்தொழிலின் மேன்மை

சங்ககாலத்தில் நெசவுத் தொழில் சிறப்புற்று இருந்தது. நெசவுத்தொழிலில் பெண்கள் சிறந்த முறையில் பங்காற்றியுள்ளனர். இவர்கள் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு உழைத்ததையும் இலக்கியங்கள்

எடுத்துரைக்கின்றன. சங்க காலத்தில் பருத்தி பயிர் செய்வதும், நூல் நூற்பதும், ஆடை நெய்வதும், அதை விற்பதும் பெரிய அளவில் தொழிலாக நடைப்பெற்றது. வணிகர், அரசர் பேன்ற செல்வந்தர்கள் பட்டாடை அணிந்து மதிப்புடன் விளங்கினர். பருத்தியிலிருந்து பஞ்சம், பஞ்சிலிருந்து ஆடையும் உருவாக்கப்படுகிறது. பருத்திச் செடிவகையைச் சார்ந்த ஒரு தாவரமாகும். உழவுத்தொழிலுக்கு அடுத்த நிலையில் வைத்து போற்றக்கூடிய சிறந்த தொழிலாக நெய்தல் தொழில் திகழ்கின்றது. நெசவுத் தொழிலுக்கு அடிப்படை பருத்தி மற்றும் பட்டின் இழையாகும். “செய்யும் தொழிலை சீர்தூக்கி பார்க்கும்காலல் நெய்யும் தொழிலுக்கு நிகரில்லை” என்ற வாய்மொழிக்கிணங்க நெசவுத் தொழிலின் மேன்மையை எடுத்துரைக்கின்றன.

பருத்திப் பயிரிடல்

பருத்திச் செடிகள் ஊருக்குப் புறத்தேயும் வீட்டிற்கு வெளியேயும் வளர்க்கப்பட்டன. பருத்தி வேளாண்மை மிகச்சிறந்த தொழிலாக நெசவுத் தொழில் விளங்கியது. புறநானூற்றுப் பாடலில் பெண்பாற்புலவர் பொன்முடியார் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியைப் பாடும் போது பருத்திச் செடிகளை வேலியாகச் சூழ்ந்த சிறந்த சிறிய ஊருக்குரிய மன்னன் என்று பாடுகிறார் பருத்தி வேலிச் சீறார் மன்னன் (புறம்., பா. 299) எனப்

பருத்திச் செடியினை ஊருக்குப் புறத்தே பயிரிட்டு வளர்த்த செய்தியினைப் புறநானூற்றுப் பாடல் தெரிவிக்கிறது.

**கல்சேர்பு இருந்த கதுவாய்க் குரம்பைத்
தாழிமுதல் கலித்த கோழிஇலைப் பருத்தி**

(அகம்., பா.129)

என்ற அகப்பாடல் வீட்டிற்குப் புறத்தே கற்கள் சூழ்ந்த பகுதியில் விளைந்துள்ள கோழிஇலைப் பருத்தி பற்றிக் கூறுகிறது. பெண் கேட்டு வந்து பல அரசர் போர் செய்வதால், பருத்தி (பன்னல்) வேலியையுடைய பெருமை மிக்க இவ்வூர் அழிந்து விடும் என்று சங்கபுலவர் அண்டர் நடும் கல்லினார் வருந்துகிறார்.

என்னா வதுகொல் தானே

பன்னல் வேலிஇப் பணை நல் ஊரே

(புறம்., பா. 345)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் வழி ஊரின் புறத்தே பருத்திப் பயிர் வேலிபோல் பயிரிடப்பட்டு வேளாண்மை செய்தது தெளிவாகிறது.

பருத்திப் பெண்டிர்

பழந்தமிழ் நாட்டில் கரிசல் நிலத்தில் பருத்தி சாகுபடி செய்யப்பட்டு பருத்தி விவசாயம் நடைபெற்றது. பருத்திக்காய் நன்கு முற்றி வெண்மையான பருத்தியாக வெடிக்கும். அப்பருத்தியைப்

பெண்கள் செடிகளிலிருந்து பறித்து சேகரிப்பர். பருத்தி எடுக்கும் பெண்களையும், அப்பருத்தியை நூற்று நூலாகவும், ஆடையாகவும் மாற்றும் பெண்களையும், பருத்திப்பெண்டிர் என்றழைத்தனர். பெண்கள் 'தையல்' என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டனர். தையல் என்பதற்கு இணைப்பு என்று பொருள். பெண்கள் பருத்தியைப் பயிரிட்டு, அறுவடை செய்து மூட்டையாகக் கட்டிவைத்து, கொட்டையை நீக்கி பஞ்சைப் பிரித்தெடுத்து, நூல்நூற்று நெசவு நெய்ததைச் சங்க இலக்கியங்கள் காட்டுன்றன. பருத்தி பயிரிட்டு, நெசவுச் செய்த பெண்களைப் பருத்திப் பெண்டு என அழைத்ததையும் சங்கப் புவர்கள் பதிவுச் செய்துள்ளனர். பருத்திப் பஞ்சால் நூலிழைத்துப் பல்வகை ஆடைகளை நெய்து கொண்டனர். நூல் நூற்றல் பெண்டிரால் செய்யப்பட்டு வந்தது என்பதை,

நுண்ணிய பலவாய பஞ்சநுனிகாளற் கைவன்

மகடுஉ தனது செய்கை மாண்பினால்

ஓரிழைப் படுத்தலாம், உலகத்து நூனூற்ற

லென்பது (இறை.அக., நூ. 1)

என்ற இறையனார் அகப்பொருள் பாடலடிகளில் காணமுடிகிறது.

பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ இழையாகச்

செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா – எஞ்சாத

கையேவாய் ஆகக் கதிரே மதியாக

மைஇலா நூல்முடியு மாறு (நன்., பா. 24)

பெண்கள் தங்கள் கையினால் பஞ்சிலிருந்து நூலைச் சுற்றி எடுப்பது போன்று, புலவன் ஒருவன் தன் வாயினால் சிறந்த நூலை இயற்றுகிறான் என்று நன்னூலார் புலவன் இயற்றும் நூலையும் பெண்களை நூற்கும் நூலையும் இணைத்து உவமையாகக் கூறுகிறார்.

நுண்ணிய நூல் நூற்கும் சிறந்த அரிய கலையைக் கையாண்டவர்கள் பருத்திப் பெண்டிர். வெடிந்த பருத்தியிலிருந்து கரும் விதையை நீக்கிப் பஞ்சை நூலாக நூற்றவர்கள். இம்மகளிரைச் சார்ந்து நெசவு தொழில் சிறந்து விளங்கியது. பருத்திப் பெண்டின் பனுவல் அன்ன (புறம்., பா. 1) என வரும் புறநானூற்றுப் பாடலடி மூலம் பருத்திப்பெண்டிர் பருத்தியிலிருந்து பஞ்சைப் பிரித்து நூல்நூற்றதனை எடுத்துரைக்கிறது. பருத்திக் கொட்டையை நீக்கித் தூய்மைச் செய்யும் போது பஞ்சின் புறத்தோலினையும், எஞ்சி நிற்கும் கொட்டையினையும், தூசுகளையும் நீக்குவதற்கு நன்றாக புடைத்தனர் என்பதனை,

... இருப்பகை வெரீஇய நாளினும் பேடை

உயிர்நடுக் குற்றுப் புலாவிட்டரற்றச்

சிறையும் செற்றையும் புடையுநள் எழுந்த

பருத்திப் பெண்டின் சிறு விளக்கத்துக்

(புறம்., பா. 326)

பருத்திப் பெண்டிர் இரவு வேலைகளில் சிறிய தீ எரியும் விளக்கு ஒளியிலும் பஞ்சிலிருந்து நூல் எடுத்தல், நூல் நூற்றல் முதலானத் தொழிலினைச் செய்துள்ளனர் என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது. காட்டுப் பூனையின் வருகைக்கு அஞ்சிய கோழி சிறகை விரித்து அரற்ற, அவ்வோசைக் கேட்டு நூல் நூற்றுக் கொண்டிருந்த பெண் நூற்பதை விட்டு எழுந்தாள் என இப்புறநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது. பருத்திக் கொட்டையை உண்பதற்கு எலிகள் வீட்டிற்கு வரும் அவ்வெலியைப் பிடிப்பதற்குக் காட்டுப்பூனைகள் வரும் என்ற செய்தி இதில் மறைமுகமாய் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பஞ்சு அடிக்கும் பாங்கு

எந்தவொரு தொழிலிலும் உற்பத்திக்கான மூலப்பொருட்களைச் சுத்தம் செய்தல் மரபு. நெசவுத்தொழிலில் மூலப்பொருட்களை சுத்தம் செய்யும் நுட்பத்தைச் சங்கஇலக்கியங்கள் குறிப்படுகின்றன. சங்ககால மக்கள் பருத்தியிலிருந்து பஞ்சையும், கொட்டையையும் பிரித்தெடுக்க இரும்பால் செய்யப்பட்ட வில்லினைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பஞ்சினைப் பறித்து அதனை தூய்மைச் செய்யும் செயலை,

கார்தலை மணந்த பைம்புதல் புறவின்

வில்லெறி பஞ்சியின் வெண்மழை தவழும்

(அகம்., பா. 133)

என்ற பாடலடிகள் வில்லினைக் கொண்டு
பருத்திப்பெண்டிர் பருத்தியை தூய்மைச் செய்ததனை
விளங்குகின்றன. மேலும்,

பெய்து புலந்தந்த பொங்கல் வெண்மழை

எஃகு உறு பஞ்சித் துய்ப்பட் டன்ன

(அகம்., பா. 217)

என வரும் அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் பஞ்சினை
வில்லால் அடித்துத் தூய்மை செய்யும் தொழில்
நுட்பத்தினைப் புலப்படுத்துகின்றன. பஞ்சு மெல்லிய
துகள்களால் பரந்து செல்லும் காட்சியினை முகிலின்
வெண்மையான அசைவிற்கு உவமை கூறுவதன்
வாயிலாகப் பருத்திப்பெண்டிர் பஞ்சு அடிக்கும்
பாங்கினையும், தூய்மைச் செய்யும்
தொழில்நுட்பத்தினையும் காணமுடிகின்றது. மேலும்
நற்றிணையில் வில்வெறி பஞ்சிபோல மல்குதிரை (நற்.,
பா. 299) வில்லால் அடிக்கப்பட்ட பஞ்சிற்கு
கடல்அலையை உவமித்துள்ளதனை அறியமுடிகிறது.

கைம்பெண்டிர்

பருத்தி மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே தமிழ்நாட்டில்
விளைந்து வருகின்றது. அப்பருத்தியைக் கொண்டு
மூதாட்டியரும் கைம்பெண்டிரும் நூல் நூற்கும் பணியைச்
சிறப்பாக மேற்கொண்டிருந்தனர். கணவனை இழந்த

கைம்பெண் தன் கற்பைக் காத்துக் கொண்டு வீட்டிலிருந்து நூல்நூற்றல் தொழிலினைச் செய்தனர். இது கைம்பெண்டிரின் முதன்மைத் தொழிலாகவும், வாழ்வாதாரத்திற்கானத் தொழிலாகவும் இருந்தது நெசவுத்தொழில். கைம்பெண்டிர் பருத்திலிருந்து கொட்டையும், பஞ்சையும் தனித்தனியாகப் பிரித்துத் எடுத்தனர்.

ஆள்இல் பெண்டிர் தாளின் செய்த

நுணங்குநுண் பனுவல் (நற்., பா. 353)

என வரும் நற்றிணைப் பாடல், கணவனை இழந்த மகளிர் பிரித்து எடுத்த பஞ்ச இழை மிக மெல்லியதாக இருந்ததனைக் கூறுகிறது. பஞ்சினை இரும்பு உருளையிடையே இட்டு மென்மையக்கியதை, எஃஇறு பஞ்சிற்று ஆகி (நற்., பா. 247) என்ற நற்றிணைப் பாடல் தெளிவுப்படுத்துகிறது. பருத்திப்பெண்டிர் இரும்புக் கருவியைப் பயன்படுத்திப் பருத்திப் பஞ்சினை மென்மையாக்கி நூலாக மாற்றும் பணியினைச் செய்துள்ளனர்.

வில்எறி பஞ்சுபோல மல்கு திரை

வளிபொறு வயங்குபிசிர் பொங்கும் (நற்., பா. 299)

என வரும் பாடலடிகள் வில்லால் அடிக்கப்பட்ட பஞ்சுக்குக் கடல் அலையை உவமித்துள்ள பாங்கினைக் காணமுடிகிறது.

நிறைவுரை

சங்ககால நெசவுத்தொழிலில் பெண்கள் அதிகளவில் பங்குபெற்றுள்ளனர். கைம்மைப் பெண்கள் தங்களின் வாழ்வதாரத்திற்குப் பருத்தியினைப் பறித்து கொட்டை நீக்கிப் பஞ்சாக்கி, பஞ்சை மென்மையாக்கி நூல்நூற்று வரும் வருமானத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்ற செய்தியினை இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. இரவிலும் நூல்நூற்கும் பணியினை செய்தமையும் அறியமுடிகிறது. பெண்களுக்கானத் தொழிலாகவே பஞ்சடித்தலும், நூல்நூற்றலும் இருந்துள்ளது. பஞ்சிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நூலைக் கொண்டு, ஆடை நெய்வது மட்டமின்றிப் பல்வேறு கயிறுகளையும் திரித்துப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பருத்திச் செடியிலிருந்து பஞ்சும், கயிறும், ஆடையும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னர் தமிழரின் வாணிபமும், நாகரிகமும் அடுத்தக் கட்டத்திற்கு முன்னேறியுள்ளது.

குறிப்புகள்

- [1] இளங்குமரன், இரா. சங்க இலக்கியம் மூலமும் உரையும், புறநானூறு. வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை - 17.
- [2] இளம்பூரணர். தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை - 14.

- [3] சீனிவாசன், ரா. சிலப்பதிகாரம் மூலமும் திறனாய்வும்.
அணியகம் பதிப்பகம், சென்னை - 30.
- [4] சுப்பிரமணியன், ச.வே. சங்க இலக்கியம் மூலமும்
உரையும், பத்துப்பாட்டு. வர்த்தமானன் பதிப்பகம்,
சென்னை - 17.
- [5] திருஞானசம்பந்தம், ச. நன்னூல்- எழுத்ததிகாரம். கதிர்
பதிப்பகம், திருவையாறு - 04.
- [6] நக்கீரனார். இறையனார் களவியலுரை.
சைவசித்தாந்தம் நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை- 18.
- [7] பகவதி, ரா. தமிழர் ஆடைகள். உலகத்தமிழாராய்ச்சி
நிறுவனம், சென்னை - 13.
- [8] மகாதேவன், கதிர். சங்க இலக்கியம் மூலமும்
உரையும். நற்றிணை. வர்த்தமானன் பதிப்பகம்,
சென்னை - 17.
- [9] மீனவன், நா. சங்க இலக்கியம் மூலமும் உரையும்.
அகநானூறு - மணிமிடைபவளம். வர்த்தமானன்
பதிப்பகம், சென்னை - 17.

இந்துக் கலைகள் - திருமந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு

கலாநிதி. திருமதி. எஸ். கேசவன், பேராசிரியர், இந்துநாகரிகத் துறை,
கலை கலாசாரப் பீடம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இந்து சமயத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தனக்கான சிறப்பான பண்புகளைக் கொண்டு காணப்படுகின்றன. அந்தவகையில் பக்தி இலக்கிய காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற பத்தாம் திருமுறையைச் சேர்ந்த திருமுலரால் பாடப்பட்ட திருமந்திரமானது தனக்கேயான தனிச் சிறப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது. பன்னிரு திருமுறை வைப்பில் ஒன்றான திருமந்திரமானது பக்தி இலக்கிய காலத்தில் பக்தியை மட்டும் வெளிப்படுத்தாது இந்து சமயம் அறம், அறிவியல், மருத்துவம், தத்துவம், வானியல், கலைகள் என அனைத்தையும் எடுத்துரைத்து இந்து சமயத்தின் மேன்மையை வெளிக்காட்டுகின்றது. அந்தவகையிலே திருமந்திர இலக்கியமானது கலைகள் பற்றி எவ்வாறு எடுத்துரைக்கின்றது என்பதனையும், எந்தெந்த கலைகள் பற்றி எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது பற்றியும், கலைகள் குறிப்பிடப்படுமிடத்தே

எத்தகைய கருத்துக்கள் மக்களிற்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன என்பதனையும் ஆராய்வதாக இக் கட்டுரை அமைகின்றது.

திறவுச் சொற்கள்: திருமந்திரம், கலைகள், ஆடல், இசை, ஓசை, கட்டடம், யோகாசனம், மருத்துவம், அறிவியல், தத்துவம்.

அறிமுகம்

திருமந்திரம் என்பது திருமூலரால் எழுதப்பட்ட தமிழ் சைவசமயப் படைப்பு ஆகும். இந்நூல் மெய்யியல் நூல் வகையைச் சேர்ந்தது. சிவமே அன்பு, அன்பே சிவம் எனக் கூறும் திருமந்திரமே சைவ சித்தாந்தத்தின் முதல் நூலாகக் கருதப்படுகிறது. (ராம்ஜி.வி, 2021) திருமூலரது காலம் பற்றிய தகவல்களை அறிய முடியாததாய் காணப்படுகின்றது. இருப்பினும், “இருந்தேன் இக்காயத்தே எண்ணிலி கோடி” என்ற அவரது பாடல் வரிகள் உலகின் முதல் மனிதர் அவராகவும், முதல் சித்தராகவும் தமிழுக்கு ஆசானாகவும் இருந்திருக்கின்றார் என்பதனை எடுத்துரைக்கின்றது. (மோகன்.அ, 2020, Tamil Virtual University) அத்துடன் “அண்ணல் அருளால் அருளுஞ் சிவாகமம் எண்ணில் இருபத்தெண் கோடி நூறாயிரம்” என்ற மற்றொரு பாடலால் அவர் எழுதியது பல கோடி பாடல்கள் என்பதும் அறிய

முடிகின்றது. இருப்பினும் மூவாயிரம் பாடல்கள் மட்டுமே திருமூலரால் பாடப்பட்ட பாடல்கள் என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

திருமந்திரம் தமிழ் ஆகம் நூல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்நூல் திருமந்திரர் திருமந்திர மாலை, தமிழ் மூவாயிரம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. திருமந்திரத்தில் பாயிரமும் அதனையடுத்து ஒன்பது உட்பிரிவுகளும் கொண்டது. இவ்வுட்பிரிவானது தந்திரம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. கலிவிருத்தம் எனும் யாப்பில் அமைந்த பாடல்களால் நூல் அமைந்துள்ளது. திருமந்திரத்தில் 232 அதிகாரங்கள், 3100 செய்யுட்கள் உள்ளன. (தட்சிணாமூர்த்தி. அ, 2017, தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், அண்ணா பல்கலைக்கழக வழாகம்) இது பற்றி விபரிக்கையில், பாயிரத்தில் காப்புச் செய்யுள் ஒன்றும், ஒன்பது தலைப்புக்களில் பாடல்களும் உள்ளன. அவையாவன, கடவுள் வாழ்த்து, வேதச் சிறப்பு, ஆகமச் சிறப்பு, குரு பாரம்பரியம், திருமூலர் வரலாறு, அவையடக்கம், திருமந்திரம் தொகைச் சிறப்பு, குருமட வரலாறு, மும்மூர்த்திகளின் முறைமை என்பனவாகும்.

முதலாம் தந்திரத்தில் 24 தலைப்புக்களில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவையாவன, உபதேசம், யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, உயிர் நிலையாமை, கொல்லாமை, புலால்

மறுத்தல், பிறன்மனை நயவாமை, மகளிர் இழிபு, நல்குரவு, அக்கினி காரியம், அந்தணர் ஒழுக்கம், அரசாட்சி முறை,வான் சிறப்பு தானச் சிறப்பு, அறம் செய்வான் திறம், அறம் செய்யான் திறம், அன்பு உடைமை, அன்பு செய்வாரை அறிவான் சிவன், கல்வி, வேள்வி வேட்டமைத்தல், கல்லாமை, நடுவு நிலைமை, கள் உண்ணாமை என்பனவாகும். (தட்சிணாமூர்த்தி.அ, 2017, தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், அண்ணா பல்கலைக்கழக வழாகம்.)

இரண்டாம் தந்திரத்தில் 25 தலைப்புகளில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவையாவன, அகத்தியம், பதிவலியில் வீரட்டம் எட்டு, இலிங்க புராணம், தக்கன் வேள்வி, பிரளயம், சக்கரப் பேறு, எலும்பும் கபாலமும், அடி முடி தேடல், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல், கருவுற்பத்தி, மூவகைச் சீவ வர்க்கம், பாத்திரம், அபாத்திரம், தீர்த்தம், திருக்கோயில், அமுதோ முகத் தெரிசனம்,சிவ நிந்தை, குரு நிந்தை, மயேசுர நிந்தை, பொறையுடமை, பெரியாரைத் துணைக்கோடல் என்பனவாகும். (மேலது) மூன்றாம் தந்திரத்தில் 21 தலைப்புக்களில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவையாவன, அட்டாங்க யோகம், இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி, அட்டாங்க யோகப்பேறு, அட்டமா

சித்தி, கலை நிலை, காயசித்தி உபாயம், காலச் சக்கரம், ஆயள் பரிட்சை, வாரசரம், வார சூலம், கேசரி யோகம், பரியங்க யோகம், அமுரி தாரணை, சந்திர யோகம் என்பனவாகும். (மேலது) நான்காம் தந்திரத்தில் 13 தலைப்புக்களில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவையாவன, அசபை, திருவம்பலச் சக்கரம், அருச்சனை, நவகுண்டம், சந்தி பேதம் – திரிபுரை சக்கரம், வயிரவி மந்திரம், பூரண சத்தி, ஆதாரவாதேயம், ஏரொளிச் சக்கரம், வயிரவச் சக்கரம், சாம்பவி மண்டலச் சக்கரம், புவனாபதி சக்கரம், நவாக்கரி சக்கரம் என்பனவாகும்.

ஐந்தாம் தந்திரத்தில் 20 தலைப்புக்களில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவையாவன, சுத்த சைவம், அசுத்த சைவம், மார்க்க சைவம், கடுஞ்சுத்த சைவம், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், சன்மார்க்கம், சகமார்க்கம், சற்புத்திர மார்க்கம், தாச மார்க்கம், சாலோகம், சமீபம், சாயுட்சியம், சாரூபம், சந்தி நிபாதம், புறச்சமய தூடணம், நிராசாரம், உட்சமயம் என்பனவாகும். (மேலது) ஆறாம் தந்திரத்தில் 14 தலைப்புக்களில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவையாவன, சிவகுரு தரிசனம், திருவடிப் பேறு, ஞாதுரு ஞான ஞேயம், துறவு, தவம், தவநிந்தை, அருளுடமையின் ஞானம் வருதல், அவவேடம், தவவேடம், திருநீறு,

ஞானவேடம், சிவவேடம், அபக்குவன், பக்குவன் என்பனவாகும். ஏழாம் தந்திரத்தில் 38 தலைப்புக்களில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவையாவன, ஆறு ஆதாரம், அண்ட லிங்கம், பிண்ட லிங்கம், சதாசிவ லிங்கம், ஆத்ம லிங்கம், ஞான லிங்கம், சிவ லிங்கம், சம்பிரதாயம், திருவருள் வைப்பு, அருள் ஒளி, சிவ பூசை, குரு பூசை, மகேசிவர பூசை, அடியார் பெருமை, போசன விதி, பிட்சா விதி, முத்திரை பேதம், பூரணக் குகைநெறிச் சமாதி, சமாதிக் கிரியை, விந்துற்பனம், விந்துச்சயம் – போகசரவோட்டம், ஆதித்த நிலை – அண்டாதித்தன், மிண்டாதித்தன், மனவாதித்தன், ஞானாதித்தன், சிவாதித்தன், பசுவிளக்கணம் – பிராணன், புருடன், சீவன், பசு, போதன், ஐந்து இந்திரியம் அடக்கும் அருமை, ஐந்து இந்திரியம் அடக்கும் முறைமை, அசற்குரு நெறி, சற்குரு நெறி, கூடாவொழுக்கம், கேடு கண்டு இரங்கல், இதோபதேசம் என்பனவாகும்.

எட்டாம் தந்திரத்தில் 43 தலைப்புக்களில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவையாவன, உடலில் பஞ்ச பேதம், உடல் விடல், அவத்தை பேதம் – கீழாலவத்தை, மத்திய சாக்கிராவத்தை, அத்துவாக்கங்கள், சுத்த நனவாதி பருவம், கேவல சகல சுத்தம், பராவத்தை, முக்குண நிர்க்குணம், அண்டாதி பேதம், பதினொரானந்தமும் அவத்தை எனக் காணல், கலவு

செலவு, நின்மலாவத்தை, அறிவுதயம், ஆறந்தம், பதி பசு பாசம் வேறின்மை, அடித்தலை அறியும் திறம் கூறல், முக்குற்றம், முப்பதம், முப்புரம், பரலட்சணம், முத்துரியம், மும்முத்தி, முச்சொருபம், முக்கரணம், முச்சூனிய தொந்தத்தசி, முப்பாழ், காரண காரிய உபாதி, உபசாந்தம், புறங்கூறாமை, எட்டிதழ்க் கமல முக்குண அவத்தை, ஒன்பான் அவத்தை – ஒன்பான் அபிமானி, சுத்தாசுத்தம், முத்தி நிந்தை, இலக்கணாத் திரையம், தத்துவமசி வாக்கியம், விசுவக் கிராசம், வாய்மை, ஞானி செயல், அவா அறுத்தல், பத்தி உடைமை, முத்தி உடைமை, சோதனை என்பனவாகும்.(மேலது) ஒன்பதாம் தந்திரத்தில் 23 தலைப்புக்களில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவையாவன, குருமட தரிசனம், ஞானகுரு தரிசனம், பிரணவ சமாதி, ஒளி, தூல பஞ்சாக்கரம், சூக்கும பஞ்சாக்கரம், அதிசூக்கும பஞ்சாக்கரம், திருக்கூத்துத் தரிசனம், ஆகாசப் பேறு, ஞானோதயம், சத்திய ஞானானந்தம், சொருப உதயம், ஊழ், சிவ தரிசனம், சிவ சொருப தரிசனம், முத்தி பேதம், கரும நிருவாணம், சூனிய சம்பாஷனை, மோன சமாதி, வரையுரை மாட்சி, அணைந்தோர் தன்மை, தோத்திரம், சர்வ வியாபி, வாழ்த்து என்பனவாகும்.

மனிதனுடைய நல்வாழ்விற்கு உதவுகிற எல்லாத் தொழில்களையும் கலைகள் என்று கூறலாம். தச்சவேலை,

கருமாரவேலை, உழவு, வாணிபம், நெசவு, மருத்துவம் முதலிய தொழில்கள் யாவும் கலைகளே பண்டைக் காலத்திலே நமது நாட்டிலே அறுபத்து நான்கு கலைகள் இருந்தன என்று மணிமேகலை முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. அக்காலத்தில் அறுபத்து நான்கு கலைகள் இருந்தன என்றால், பல துறையிலும் நாகரிகம் பெருகியுள்ள இந்தக் காலத்திலே கலைகளின் எண்ணிக்கை மிகமிகப் பெருகியிருக்கிறது என்பதில் ஐயம் இல்லை.

நாகரிக மக்கள் நிறைமனம் திருப்தி அடைவதற்குத் துணையாயிருப்பவை அழகுக் கலைகளாகும். அழகுக் கலைகள் மனிதனுடைய மனத் திற்கு அழகையும் இன்பத்தையும் அளிக்கின்றன. அழகுக் கலைகளின் வாயிலாக மனிதன் நிறைமனம் (திருப்தி) அடைகிறான். அழகுக் கலைக்கு இன்கலை என்றும், கவின்கலை என்றும், நற்கலை என்றும் வேறு பெயர்கள் உண்டு. மனிதனுடைய மனத்தில் உணர்ச்சியை எழுப்பி அழகையும் இன்பத்தையும் அளிக்கிற பண்பு அழகுக் கலைகளுக்கு உண்டு மனிதன் தன்னுடைய அறிவினாலும் மனோபாவத்தினாலும் கற்பனையினாலும் அழகுக் கலைகளை அமைத்து. அவற்றின் மூலமாக உணர்ச்சியையும் அழகையும் இன்பத்தையும் காண்கிறான். அழகுக் கலைகள், மனத்திலே உணர்ச்சியை

எழுப்பி அழகுக் காட்சியையும் இன்ப உணர்ச்சியையும் கொடுத்து மகிழ்விக்கிற படியினாலே, நாகரிகம் படைத்த மக்கள் அழகுக் கலைகளைப் போற்றி வளர்க்கிறார்கள். அதில் துய்த்து இன்புற்று மகிழ்கிறார்கள். (அபிராமி. பா, 2023) அந்தவகையில் திருமந்திரம் எத்தகைய கலைகளை எவ்வாறு எடுத்தியம்பியுள்ளது என்பதை நோக்குவோம்.

திருமந்திரத்தில் கலைகள்

கட்டடக்கலை

கட்டடக்கலை, கணிதம், அறிவியல், கலை, தொழில்நுட்பம், சமூக அறிவியல், அரசியல், வரலாறு, தத்துவம், போன்றவற்றுடன் தொடர்புள்ள, ஒரு பல்துறைக் களமாகும். விட்ருவியசின் சொற்களில், “கட்டிடக் கலையென்பது, வேறுபல அறிவியல் துறைகளிலிருந்து எழுவதும், பெருமளவு, பல்வேறுபட்ட அறிவுத் துறைகளினால் அலங்கரிக்கப் பட்டதுமான ஒரு அறிவியலாகும். இதன் உதவியைக் கொண்டே பல்வேறு கலைத் துறைகளினதும் விளைவுகள் மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றன”. மேலும் ஒரு கட்டிடக் கலைஞன், இசை, வானியல் முதலிய துறைகளிலும் நல்ல பரிச்சயமுடையவனாயிருக்க வேண்டும் என்பது விட்ருவியசின் கருத்து. கட்டிடக்கலை ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கட்டிடக்கலை நுட்பத்தில் சிறப்பான இடத்தை பெற்றிருந்தது. மனித

முன்னேற்றத்துடன், அறிவுத்துறைகளும், வாய்மொழி மரபுகளினாலும், செயல்முறைகளினாலும், ஒழுங்கமையத் தொடங்கியபோது, கட்டடம் கட்டுதல் ஒரு கலையாக உருவானது. இதன் பின்னரும் தற்காலம் வரையில் ஆங்காங்கே தனித்துவமான வகைகளைச் சேர்ந்த கட்டிடங்கள் இருக்கின்றதனையும் காணலாம். சுமார் 6 நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் சுடு மண், மரம், சுதை, மூங்கில், வைக்கோல், புல் மற்றும் செங்கல் ஆகியவை கட்டுமான பணிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட வீடுகளும், மன்னர் மாளிகைகளும், வணிக நிறுவனங்களும், பொது இடங்களும் இருந்ததற்கான அடையாளங்கள் இன்று பல இடங்களில் உள்ளன. கிட்டத்தட்ட 6-ம் நூற்றாண்டிற்கு பின்னர் கட்டுமான பணிகளில் கருங்கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு கட்டிடங்கள் உருவாயின.

இன்றைய பொறியியல் வல்லுநர்கள் (Construction Engineers) போல் அன்றும் கட்டடக்கலைத் திறன் வல்ல நூலறி புலவர் இருந்தனர். சிற்ப நூலை (கட்டடக் கலை நூலை) நன்கு நுணுக்கமாக அறிந்த புலவர்கள் நூலை நேரே பிடித்துத் திசைகளை மாறாது குறித்துக்கொண்டு அவ்வத் திசைகளில் நிற்கும் தெய்வங்களையும் குறைவறப் பார்த்து அரச மரபினருக்கு ஏற்ப மனையை வகுத்தனர். நூலைப்பிடித்து அளவும்

திசையும் பார்க்கும் வழக்கம் இன்றும் கொத்தனார்களிடையே உள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நிலைத்திருக்கும் கட்டடக்கலையின் உச்சம் என்று பாராட்டப்படும் கோயில்களை அமைத்த மன்னர்கள் யாரும் தங்கள் அரண்மனைகள் ஆயிரம் ஆண்டுகள் நிலைக்கும் வகையில் கட்டிக் கொண்டு வசிக்கவில்லை என்பதை உற்று நோக்கும் போது ஆலயங்களை அமைப்பதற்கு துணையாகவும் வழிகாட்டியாகவும் உள்ள சாஸ்திரங்கள் எந்தளவிற்கு துல்லியமாகக் கணிக்கப்பட்டு எழுதப்பட்டள்ளன என்பதனை உணரமுடியும்.

திருமூலரின் “திருமந்திரம்” ஆகம நூல் என்று கோயில் சாஸ்திரங்கள் சொல்கிறது. ஒன்பது ஆகமங்களே திருமந்திரத்தின் ஒன்பது பிரிவுகளில் “தந்திரங்கள்” என்று சொல்லப்பட்டுள்ளன. திருமந்திரம் எந்த சமஸ்கிருத நூலின் மொழிபெயர்ப்பும் அல்ல. திருமூலரின் தமிழ் எளிமையும் கருத்துச் செறிவும் மிக்க தமிழுக்கான அடையாளம். அந்தவகையில் கோயில் எப்படி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை விஸ்தாரமாகச் சொல்லும் திருமந்திரம், கோயில்களில் விதிமுறைகளோடு பூசைகள் நடக்காமல் போனால் விபரீதங்கள் ஏற்படும் என்பதை,

ஆற்றரு நோய்மிக்கு அவனி மழையின்றிப்

போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்

கூற்றுதைத்தான் திருக் கோவில்கள்

சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடில் தானே (திருமந்திரம்)

முன்னோரின் அறிவாற்றலுக்கு உதாரணமாக நிற்பவை கோயில்கள். இவை வானியல் அற்புதங்கள், கட்டடக்கலை நுணுக்கங்கள், அதற்கான கணிதப்புலமை, பொறியியல் நுணுக்கம், ஒருங்கிணைப்பதற்கான இயந்திரப் பொறியியல், ஞானம், சிற்ப சாஸ்திரம் அதற்கான கலை நுணுக்கம், மண்வளம், கற்கள் பற்றிய அறிவு என நீளும் நிலவியல் புரிதல், உலோகங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான இயற்பியல், வேதியியல் அறிவு அனைத்தையும் செய்து முடிக்கும் மேலாண்மை, நிர்வாக அறிவு என்று பல அறிவுசார் அம்சங்களை உள்ளடக்கியது கோயில் அமைப்பு முறை இவையனைத்தையும் கொண்டு விளங்குகிறது திருமந்திரம் என அறியும் போது வியப்பளிப்பதாக உள்ளது.

ஆகமம் ஒன்பான் அதிலான நாலேழு

மோகமில் நாலேழு முப்பேத முற்றுடன்

வேகமில் வேதாந்த சித்தாந்த மெய்மையொன்று

ஆக முடிந்த அருஞ்சுத்த சைவமே.

(திருமந்திரம், பா. 74)

சிவன் முதலாகவுள்ள ஒன்பதின்மர் வழியாக வந்த சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டாகும். பிறப்பற்றுச் சிறப்புற்று

வாழ வழிகாட்டுவதால் இவ்வாகமங்கள் ஏனைச் சமயத்தார் கூறும் வேதாகமங்கள் மயக்குவதுபோன்று மயக்குந் தன்மையன அல்ல. அதனால் இவை மோகமில் நூல்கள் என்று எல்லாராலும் பாராட்டப்படுவன. இவ்விருபத்தெட்டும் மூன்று பாகங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளன. அவை திருக்கோவில், திருவுரு, நாள்விழா, சிறப்பு விழா முதலியன புரிய வேண்டிய முறைமைகளை வகுத்துக்கூறும் செய்கைப் பகுதியும், வழிபாட்டுப் பகுதியும், முப்பொருளுண்மை தப்பின்றித் தெளிக்கும் மெய்யுணர்வுப் பகுதியும் என மூன்றாம். இவை முறையே கரும் காண்டம், உபாசனை காண்டம், ஞான காண்டம் எனப் பெயர் பெறும். இவை மூன்றும் முடிபிரண்டும் ஒன்றாக மேற்கொண்டு ஒழுகுவோர் சுத்த சைவர் எனப்படுவர். வேகம் கேடு. கலப்பின்மை தனிமை எனப் பொருள்கொள்ளப்படுகின்றது. இதில் ஆகமங்கள் கூறும் கோயில் கட்டும் முறை (கட்டடக்கலை), பூசை முறைகள், சிறப்பு பூசைகள் என்பன பற்றி சிறப்பாக எடுத்துரைப்பதனைக் காணலாம்.

திருகோயில் அமைக்கப்படும் போது கோயிலைச் சுற்றிலும் மதிற்சுவர்கள் கட்டப்பணடவது வழக்கம். இம் மதிற்சுவர்கள் எத்தகைய பண்புகளைக் கொண்டிருக்கும் என்பது பற்றிக் கீழ்வரும் பாடலில் காணலாம்.

கட்டுவித் தார்மதிற் - கல்லொன்று வாங்கிடில்

வெட்டுவிக் கும்அபி டேகத் தரசரை
 முட்டுவிக் கும்முனி வேதிய ராயினும்
 வெட்டுவித் தேவிடும் விண்ணவன் ஆணையே
 (திருமந்திரம், பா. 499)

இம் மதிலானது; செந்நெறிச் செல்வர்களால் கட்டுவிக்கப்பெற்றது. இது உயரம், அகலம், திண்மை, அருமை என்னும் நான்கினாலும் சிறந்து காட்சிக்கு இனிமையாக என்றும் நின்று நிலவும் திருக்கோயில் திருமதில். வாங்கிழல் ஒரு சிறு துண்டுக்கல் நீக்கப்பட்டால். வெட்டுவிக்கும் நீக்கியவர்களை அழிவிக்கும் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. இங்கு சுற்றுமதிலின் உறுதிப்பாடும் அதனை இடிக்கநினைத்து செய்யவிழையும் காரியத்திற்கு ஏற்படுத்தப்படும் பிரதிபலிப்புப் பற்றியும் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளதனைக் காணலாம்.

சிற்பக்கலை

சிற்பங்களைச் செதுக்குவது என்பது சாதாரண விடையமன்று. ஏனெனில், சிற்பம் ஒன்றைச் செதுக்குவதற்கான கல்லினைத் தெரிவு செய்வது முதல் அதனை குறித்த சிற்பத்திற்குரிய வளைவு நெளிவுகளுடன் அதற்கு ஒப்பாக செதுக்குவது என்பன அது குறித்த ஆழ்ந்த நுட்பவியல் அறிவு இருக்க வேண்டும். இச் சிற்பக் கலையானது வெறுமனே அழகியலை மட்டுமன்றி, கலை,

பண்பாடு, கலாசாரம், மயம், அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம் என்பவற்றின் பிரதிபலிப்பாகவும் அமைகின்றது. இன்றும் கோயில்களில் உள்ள கோபுரங்கள், விமானங்கள் என்பவற்றில் இத்தகைய சிற்பங்களைக் காணலாம். சிற்பங்களை செதுக்கும் போது கடவுளின் உருவமைதிகளைக் கொண்டே செதுக்கப்படுகின்றன. சுறப்பக்கலைக்குச் சிற்பசாஸ்திரம் மூலநூலாக விளங்குகின்றது. திருமந்திரத்தில் உருவமைதிகள் துல்லியமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டு வர்ணிக்கப் பட்டிருப்பதன் மூலம் சிற்பங்கள் அமைப்பதற்கு உறுதுணையாக காணப்படுகின்றன. இதனைத் திருமூலரின் கீழ்வரும் பாடல்கள் ஊடாக அறிய முடிகின்றது.

அமுதம் தாக அழகிய மேனி

படிகம் தாகப் பரந்தெழு முள்ளே

குமுதம் தாகக் குளிர்ந்தெழு முத்துக்

கெழுதம் தாகிய கேடிலி தானே.

(திருமந்திரம், பா. 1383)

திருவருளம்மை அமுதம் போலும் வெண்மை நிறம் பொருந்திய திருமேனியை உடையவள். கருதுவார் கருத்தினுள் பளிங்கு போன்று வெண்நிறமாகத் தோற்றமருள்வாள். குமுதம் போன்ற குளிர்ந்த பருத்த முத்துமாலை அணிந்தவள். என்றும் ஒன்று போல் நின்று

நிலைப்பவள். அதனால் கேடில்லாதவள் என்று அழைக்கப்படுவள் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுவதுடன், உமையம்மையின் தோற்றப்பொலிவை வர்ணிக்கும் முறையினைக் கொண்டு சிற்பத்தினை எவ்வாறு செதுக்கவேண்டும் எனும் என்பதனை விளக்குவதனைக் காணலாம்.

என்றங் கிருந்த அமுத கலையிடைச்
சென்றங் கிருந்த அமுத பயோதரி
கண்டங் கரமிரு வெள்ளிபொன் மண்ணடை
கொண்டங் கிருந்தது வண்ணம் அமுதே.

(திருமந்திரம், பா. 1382)

புருவமத்தியில் காணப்படும் திங்கள் மண்டலத்துள் வீற்றிருந்தருளும் அம்மை அருளமுத முலையினள் அவளுடைய திருக் கழுத்து வெண்ணிறம். திருக்கை பொன்னிறம். அத் திருக்கையினிடத்து மண்ணாலாகிய சிரகம் விளங்கும். அத் திருவருள் அம்மையின் நிறம் வெண்மை நிறமாகும். சிரகம் கமண்டலம். அமுதம் வெண்மை, மண்ணடை சிகரம் எனப் பொருள்கொள்ளப்படுகின்றது. இப்பாடலினூடாக சிற்பத்தின் முகலட்சணம், உருவ அமைப்பு, கைகளின் அமைப்பு, கைகளில் வைத்துள்ள ஆயுதங்கள் மற்றும் பொருட்கள் என்பன பற்றி சிறப்பாக எடுத்துரைப்பதனைக் காணலாம்.

நன்மணி சூலங் கபாலங் கிளியுடன் பன்மணி
 நாகம் மழுகத்தி பந்தாகுங்
 கன்மணி தாமரைக் கையில் தமருகம்
 பொன்மணி பூணாரம் பூசனை யானதே.
 (திருமந்திரம், பா. 1378)

மேல் ஓதிய சதாசிவ நாயகியின் திருக்கைகள் பத்திலும் காணப்படும் பொருள்கள் வருமாறு: அழகிய பளிங்குமாலை முத்தலை வேல், மண்டையோடு, பசங்கிளி, பல மணிகளையுடைத்தாகிய பாம்பு, மழுப்படை, கத்தி, பூப்பந்து, மாணிக்கம் போல் விளங்கும் செந்தாமரை, உடுக்கு என்பன. பொன்னாலும் மணியாலும் ஆகிய பல அணிகள் பூண்டவள். இத்தகைய திருவுருவே வழிபாட்டுக்குரிய திருவுருவமாகும் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவற்றில் உமையம்மையின் கைகளில் உள்ள பொருட்கள் பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதனைக் காணலாம். இப்பாடலாடாக, சிற்பங்களில் அம்மைக்கு எத்தனை கரங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் அக்கரங்களில் எத்தகைய பொருட்கள் இருக்கவேண்டி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது புலனாகின்றது.

ஓவியக்கலை

ஆயக்கலைகள் 64கில் ஒன்று ஓவியம். ஒரு ஓவியர் தான் பார்ப்பதை வரைவதில்லை, தான் உணர்வதையே

வரைகிறார், தான் பார்த்ததைப் பற்றித் தனக்கு என்ன செல்லிக்கொண்டாரோ அதையே வரைகிறார். ஓவியம் என்பது ஆர்ட் (Art) என்று ஆங்கிலத்தில் பொருள்படும். ஒரு ஓவியம் என்பது Independent ஒருங்கிணைப்பும் கூட. மனிதகுல வரலாற்றின் தொடக்கத்தில் தொல்பழங்கால மனிதர்கள் குகைகளிலும் குகைகளைப் போன்ற அமைப்புடைய பாறைப் பகுதிகளிலும் வாழ்ந்தனர். வேட்டையை முதன்மையாகக் கொண்ட இச்சமூகம் தகவல் தொடர்புக்காகவோ நம்பிக்கை மற்றும் சடங்குகள் சார்ந்தோ தங்கள் வாழ்விடங்களான குகைகள் மற்றும் பாறைகளில் ஓவியங்களை வரைந்துள்ளனர். இத்தகு தொன்மை வாய்ந்த ஓவியங்கள் உலகின் பல பகுதிகளிலும் மலைக் குகைகளிலும் பாறைச் சரிவு மற்றும் உட்கூடுகளிலும் வரையப்பட்டுள்ளன. ஓவியம் பற்றிய குறிப்புக்கள் சங்க இலக்கியங்களில் இருந்தே கிடைக்கின்றன. ஆதி மனிதர்களின் இத்தகு ஓவியங்கள் பாறை ஓவியங்கள், கற்செதுக்குகள் என்ற இரண்டு வகைகளில் தற்போது நமக்குக் கிடைக்கின்றன. ஓவியங்கள்,

புனையா ஓவியம் - கோட்டினால் வரைந்த வண்ணம் தீட்டப்படாத ஓவியம்.

புனைந்த ஓவியம் - சித்திரம் - வண்ணங்களினால் புனைந்து அமைத்த ஓவியம்.

புடைப்போவியம் - கல் சிற்பங்களில் புடைத்து செய்யப்படுவன. என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

ஓவியக்கலையில் மிக முக்கியத்துவம்வாய்ந்த விடயம் யாதெனில் மனஒருமைப்பாடு ஆகும். எமது மனமும் செயலும் ஒருங்கே இருக்கவேண்டும், இல்லையெனில் ஓவியம் வரைய முடியாதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக கீழ்வரும் திருமூலரின் பாடலினைக் குறிப்பிடலாம்.

வாய்ஒன்று சொல்லி, மனம்ஒன்று சிந்தித்து,

நீஒன்று செய்யல்! உறுதி, நெடுந்தகாய்!

தீஎன்றுஇங்கு உன்னைத் தெளிவன்!

தெளிந்தபின் பேய்என்றுஇங்கு என்னைப்

பிறர்தெளி யாரே. (திருமந்திரம், பா. 1683)

உன்னுடைய சொல்லுக்கும் மனத்துக்கும் செயலுக்கும் ஒருங்கிணைவு இல்லை என்றால், உன்னை மிகமோசமான ஆளுமை என்றே கருத்தில் வைப்பேன்; அவ்வாறு வைப்பதற்காக என்னை யாரும் இகழப்போவதில்லை என்று மனஒருங்கிணைவை முதன்மைப்படுத்துகிறார் திருமூலர். இதனுடாக மனஒருங்கிணைவு எந்தளவிற்கு முக்கியத்துவமானது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

ஓவியக்கலைக்கு எப்பொழுதும் எமது உள்ளமும் உணர்வும் ஒருமித்து இருக்கவேண்டும் எனும் பண்பினை

வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் எனக் குறிப்பிடப் படுகின்றது. இதனைத் திருமூலர் கீழ்வரும் பாடலூடாக எடுத்துரைப்பதனைக் காணலாம்.

தெளிந்தார் கலங்கினும் நீகலங் காதே
அளிந்தாங் கடைவதெம் ஆதிப் பிராணை
விளிந்தானத் தக்கன்அவ் வேள்வியை வீயச்
சுளிந்தாங் கருள்செய்த தூய்மொழி யாளே.
(திருமந்திரம், பா. 347)

உடலும் உள்ளமும் உணர்வும் உயிரும் திருவருளேயாதலினால், அனைத்தும் எப்பொழுதும் தூய்மையபகும். அத்தகைய உமையம்மையாரின் அருண்மொழி என்றும், தூய்மையும் வாய்மையும் நன்மையும் என அனைத்துச் சிறப்பும்வாய்ந்த திருமொழியினையுடைய அம்மையே! உன்னால் தெளிவுபெற்று உன்னையடைந்த தெளிவினர் பயிற்சி வயத்தால் கலங்குவர். அதன் பொருட்டு நீயும் கலங்கி, ஆணவச் செருக்கால் தக்கன் செய்த புலை வேள்வியினைச் சினந்து அழித்து அவனையும் கொன்றான் சிவன். அத்தகைய எம் ஆதிப்பிராணை ஆருயிர் அடைவதற்கு வழி கனிந்த அன்பேயாகும் என்று குறிப்பிடப்பிடுவதாக அமைகின்றது. இதில் எமது உடல், உள்ளம், உணர்வு என்பன ஒருங்கிணைந்து இருக்க

வேண்டும் இது ஓவியக்கலைக்கு மிக முக்கியதான ஒன்று என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமந்திரத்தில் ஓவியக்கலையில் பயன்படும் நிறங்கள் பற்றி எடுத்துரைப்பதனைக் கீழ்வரும் பாடலில் காணலாம்.

**உகந்தனள் பொன்முடி முத்தார மாகப்
பரந்த பவளமும் பட்டாடை சாத்தி
மலர்ந்தெழு கொங்கை மணிக்கச் சணிந்து
தழைந்தங் கிருந்தவள் தான்பச்சை யாமே.**

(திருமந்திரம், பா. 1368)

திருவருளம்மை பொன்முடியினையும் முத்து மாலையினையும் விழைந்தவள். நிறைந்த பவழமாலையும் செம்பட்டுடையும் பூண்டவள். அண்ணாந்து ஏந்திய வனமுலையின்கண் கச்சப்பூண்டவள். ஆருயிர் இன்புற்றுய்ய மலர்ந்த திருமுகத்துடன் திகழ்ந்திருந்தனள். அவள்தம் திருமேனி பச்சை நிறமாகும் எனப் பொருள்கொள்ளப்படுகின்றது. இதில் உமையம்மையின் நிறம் பற்றி விபரிப்பதோடு நிறத்தின் சிறப்பும் விபரிக்கப்படுவதனைக் காணலாம்.

ஆடற்கலை

அமெரிக்க விண்வெளி ஆராய்சியாளர் காரல் சேகன் “பண்டைய கால இந்துக்கள் இந்த ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் அடங்கிய தாண்டவத்தை ஓர்

இறைவடிவாகவே கண்டு அதையே அவர்கள் சிலையாக வடித்தனர்” என்கின்றார். “Quantum Physics and the Dance of Nataraja” என்ற கட்டுரையில் ஜார்ஜ் காலமரஸ் என்பவர் இந்தத் தத்துவத்தைப் பாராட்டி எழுதி இருக்கின்றார். சுவாமி விவேகானந்தர் “எண்ணற்ற பெருமைகளையும், வானம் போல் தெளிவையும், அனைத்திற்கும் தலைவனான, தன்னையே கடந்தவனான சிவபெருமானிடம் மாறாத பக்தி ஏற்பட்டும்” என்று பிரார்த்திக்கின்றார். சுவிட்சர்லாந்த் நகரம் ஜெனிவா CERN ஆராய்ச்சி மையத்தில் நடராஜரின் சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. CERN (The European Organization for Nuclear Research, known as CERN) என்பது சுவிட்சர்லாந்தின் ஜெனிவாவில் உள்ள 20 நாடுகள் ஒன்றிணைந்த ஐரோப்பிய அணு ஆராய்ச்சி நிறுவனம். இங்கே Large Hadron Collider (LHC) என்ற உலகிலேயே மிகப்பெரிய துகள் முடுக்கி (Particle Accelerator) இருக்கிறது. இது மூலத்துகளைகளை அதிவேகத்தில் பயணிக்கச் செய்து அவற்றின் குணங்களை, செயல்களை ஆராயும் பணி நடக்கிறது.

பல கோடி டாலர்கள் செலவு செய்து எட்டு ஆண்டுகளாக ஆராய்ச்சி செய்து சிதம்பரம் நடராஜர் கால் பெருவிரலில்தான் மொத்த பூமியின் காந்த மையப்புள்ளி இருப்பதாக உலகநாடுகள் கண்டுபிடித்துள்ளன. Center

Point of World's Magnetic Equator. அதை உணர்ந்து அணுத்துகள் அசைந்துகொண்டே இருக்கும் என்ற உண்மையை ஆடும் நடராஜர் வாயிலாக உணர்த்தும்படி சிலை அமைத்து பூமியின் மையப்புள்ளியில் மறைமுகமாக அமர்த்தியுமுள்ளனர். இதனை 5000 வருடங்களுக்கு முன்பே கண்டறிந்து திருமந்திரத்தில் குறிப்பிட்ட திருமூலரின் சக்தி எப்படிப்பட்டது, திருமூலரின் திருமந்திரம் இப்பரந்த உலகிற்கே வழிகாட்டும் அறிவியல் நூலாகும். கி.பி 4ம் நூற்றாண்டளவில் இருந்து தமிழகத்தல் நடராச சிலைகள் இருந்தமைக்கு ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளமை பரதக் கலையிலும் இறைவனின் திருநடன வடிவங்களிலும் தமிழரின் உரித்து அதிகம் இருப்பதை புலனாக்கிறது. திருமூலர் தமது 9ஆவது தந்திரத்தில் திருக்கூத்து தரிசனம் என்ற பகுதியில் பல அற்புதமான பாடல்களில் ஆடல் கலை பற்றிப் பாடியிருக்கின்றார், மேனாட்டு அறிஞர்களும் கூட, சைவத்தின் நடராச பெருமானின் திருக்கூத்து வடிவத்தை, ஆடவல்லான் வடிவத்தை, அது தன்னுள் அடக்கியிருக்கும் ஆழ்ஞானத்தை உணரும் வகையில் திருமூலர் தனது பாடல்கள் ஊடாக எடுத்துரைப்பதானது மனங்கொள்ளத் தக்கது.

திருமந்திரத்தில் சிவதாண்டம் பற்றி பல பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அதில் ஒவ்வாரு தத்துவங்களும்

புராணக் கதைகளும் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளன. ஆந்தவகையில், சிவானந்தக் கூத்துப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,

வேதங்கள் ஆட மிகு ஆகமம் ஆடக்
கீதங்கள் ஆடக் கிழர் அண்டம் ஏழ் ஆடப்
பூதங்கள் ஆடப் புவனம் முழுவது ஆட
நூதம் கொண்டு ஆடினான் ஞான
ஆனந்தக் கூத்தே (திருமந்திரம், 9ஆம் தந்திரம், பா. 06)

அதாவது அசைவற்றுக் கிடந்த உலகமும் உயிர்களும் கூத்தனின் திருநடனம் கண்டு ஆடத் தொடங்கியதாக (இயங்கத் தொடங்கியதாக) குறிப்பிடப்படும் இப்பாடலில் இறைவனது ஆனந்த நடனத்தைப் பார்த்து அனைத்து உயிர்களும், உலகமும், கணங்களும் ஆடியதாகக் குறிப்பிட்டு ஆடற்கலையின் சிறப்பினை எடுத்துரைப்பதனைக் காணலாம். உலகின் எல்லா சமயத்தவர்களும் தான் ஏற்றுக்கொண்டு வாழும் சமயமே சன்மார்க்கம் என்று அனைவரும் கூறுவர். அச்சன்மார்க்கம் பற்றிய தெளிவினை திருமுலரின் பாடலூடாக அறிவதுடன் இப்பாடலில் சிற்றம்பலம் எனும் ஆடவல்லான் திருநடனம் புரிந்த ஆலயம் பற்றியும் எடுத்துரைப்பதனை மறைமுகமாக நோக்கலாம்.

திருவழி யாவது சிற்றம் பலத்தே

குருவடி வுள்ளாக் குனிக்கும் உருவே
 உருவரு வாவது முற்றுணர்ந் தோர்க்கு
 அருள்வழி யாவதுமவ்வழி தானே (திருமந்திரம்,
 பா. 2763)

திருவழி என்றாலும் சம்பந்தர் பாடிய திருநெறி என்றாலும் திருமூலரே பிற இடங்களில் போற்றும் சன்மார்க்கம் என்றாலும் ஒன்றுதான். அப்படிப்பட்ட ஓர் நெறியைத் தான் நல்லவர்கள் அனைவரும் நாடிச் செல்கின்றனர். ஆனால் இதனைப் பற்றி கேள்விகள் கேட்டு உண்மையான திருநெறி யாதென்றும் அறிந்து தெளிந்து அதன்வழிச் செல்வார் மிகக் குறைவே, அதனால், இங்கு திருமூலர் திருநெறிதான் யதென்று தெள்ளத் தெளிவாக வரையறை செய்து அதன் இலக்கணத்தை எடுத்துரைக்கிறார். இறைவன் இருக்கும் இடம் திருசிற்றம்பலம். சித்தாகிய தெள்ளிய உணர்வே எங்கும் வியாபித்து இருக்கும் அம்பலமே பரந்த வெளியே திருசிற்றம்பலமாகும். அங்குதான் இறைவனும் இருக்கின்றான். பல வடிவங்களில் இருக்கும் அவனை எல்லா வடிவங்களுக்குள் குருவடிவாக உள்ளதாக கொண்டு அந்த உள்ளுறை வடிவத்தையே குனிக்கும் அல்லது ஆழ தியானிக்கும் வழியே திருவழி என்கின்றார். ஒவ்வொரு இறைவடிவமும் ஞான போதமகம் பொருட்டு இறைவன் எடுக்கும் வடிவம் ஆகெனம், இங்கு அவனே

குருவாக் இருக்கின்றான். திருநெறி என்பது விஞ்ஞான கலருக்கு எப்படி அமையும் என்பதை திருமூலர் விளக்குகின்றார். இந்த உலகை வைத்துத்துத்தான் இறைவன் ஆழத்தில் மூலத்தில் ஆடவல்லானாக இருக்கின்றான் என்று அறிய வருகின்றோம். பண்டே இந்த பரந்த விரிந்த பேரண்டத்தின் இயல்புகளை அறிந்தே இதற்கெல்லாம் மூல காரணமாக ஆனந்த கூத்து உதைத்தவாறு இறைவன் இருக்கின்றான் என்று உணர்கின்றோம். பின் தக்க விசாரணை மூலம், நிதரிசனமாக இறைவனை அருட்பெருஞ்சோதியாய் ஒளிவடிவில் கண்டு மகிழ்கின்றோம். இதனை எல்லாம் விளக்குவதாக பின்வரும் பாடல் அமைகின்றது.

தீமுதல் ஐந்துரு திசையெட்டுங் கீழ்மேலும்

ஆயும் அறிவினுக் கப்புறம் ஆனந்தம்

மாயைமா மாயை கடந்துநின் றார்காண

நாயகன் நின்று நடஞ்செய்யும் வாரே

(திருமந்திரம், பா. 2766)

நிலம், தீ, நீர், வளி, விசம்போடு ஐந்தும் கலந்த மயக்கம் உலகம் என்று தொல்காப்பியமும் கூறுகின்றது. திசை எட்டு என்பது இந்த பரந்த வெளியில் உள்தாக இருக்கும் பொருள்களை நாம் வடக்கே, தெற்கே, கிழக்கே, மேற்கே மற்றும் இடைப்பட்ட வடகிழக்கு, வடமேற்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு என்று எட்டுத் திசைகள்

வழியாக நாம் சுட்டுணர்விற்கே இந்த அண்டத்தில் அடங்கிக் கிடக்கும் அனைத்துப் பொருட்களையும் உணர்வதாகும். இப் பாடலில் “நடஞ்செய்யும்” எனும் சொல்லினூடாக நடனமாடும் ஆடவல்லான் பற்றி எடுத்துரைப்பதன் மூலம் ஆடற்கலை பற்றி எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளதனைக் காணலாம்.

கூத்தன் கலந்திடுங் கோல்வளை யாளொடுங்

கூத்தன் கலந்திருங் கோதிலா ஆனந்தங்

கூத்தங் கலந்திடுங் கோதிலா ஞானத்துக்

கூத்தனுங் கூத்தியுங் கூத்ததின் மேலே

(திருமந்திரம், பா. 2767)

கூத்தியாக விளங்கும் உமை அம்மை உலகில் விளங்கும் பெண்மை நலத்திற்கெல்லாம் மூலம். அதேபோல் கூத்தன் ஆண்மையின் நலத்திற்கெல்லாம் மூலம். ‘கோல் வளை’ வட்டமான வளையல், பெண்மையின் சின்னமாக இதுவே சிவதத்துவங்களில் ஒன்றாகிய விந்து. கூத்தி அந்த விந்துவே தானாக நிற்கும் இறைவன். இதனால் கூத்தன் நாத தத்துவம் தானேயாய் நிற்கும் இறைவனாகின்றான். உலக உயிர்கள் அனைத்தும் ஆண் என பெண் என தோன்றுதற்கு காரணமே இவ்வாறு நாத விந்துக்களோடு ஒன்றித்து கூத்தன் கூத்தியாக இறைவன் எழுந்து ஆடுவதுதான். கூத்தனாக ஆணும் கூத்தியாகியப் பெண்ணும் உடலோடு உடலும் உயிரோடு உயிரும்

கலக்கும் போது ஆனந்தம் வருவதும் உண்மைதான், இது எல்லா உயிர்களின் அனுபவமும் ஆகும். “கூத்தன், கூத்தி” எனும் சொற்பதங்கள் ஆடற்கலைகள் பற்றி குறிப்பிடப் பட்டுள்ளதனைக் காணலாம்.

**இடங் கொண்ட சத்தியும் எந்தை பிரானும்
நடங்கொண்டு நின்றமை நானும் அறிந்தேன்
படங்கொடு நின்றஇப் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
அடங்கலுந் தாமாய்நின் றாடுகின் றானே**

(திருமந்திரம், பா. 2768)

இப்பாடல் விரிக்கும் திருநடம் இவர் கேள்விப்பட்டோ நூற்களில் படித்தோ கண்ட ஓர் உண்மை அல்ல. ஞானக் கண் திறக்க இவரே நிதர்சனமாக கண்ட அற்புதக் காட்சியே இந்த சிவசத்தி ஆனந்த தாண்டவம். அறியாமை எனும் இருளை விலக்கி, அஞ்ஞான இருளில்; ஆன்மாவைவைத்திருப்பது ஆணவம், கன்மம், மாயை எனும் மும்மலமாகும். உயிர்களை இந்த அஞ்ஞான இருளில் இருந்து விலக்கி, உயிர்களின் அகத்தை விளங்கச் செய்வதற்காகவே சிவதாண்டவம் இடம்பெறுவதாக திருமூலர் கூறியுள்ளார்.

சிவபெருமானின் இடப்பக்கம் சரி பாதியாக நிற்கும் அம்மை, இதனால் இறைவனை அம்மையப்பர் என்றும் மாதொருபாகன் என்றெல்லாம் அழைப்பர். பெண்மையும் ஆண்மையும் சரிபாதியாக கலந்து நிற்கும்

நிலை. இதனால் உயிர்களாகிய நம் உடம்பில் இடது பக்க உடம்பும் வலது பக்க மூளையும் பெண்மை மேம்பட்டிருக்கும் இடங்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அத்துடன் “ஆடுகின்றானே”, “நடங்கொண்டு நின்றான்” எனும் சொல்லாடல்கள் ஆடற் கலையைக் குறிப்பனவாக உள்ளன. சைவர்கள், அனைத்தையும் சிதைக்கும் ஆணவ மலத்தையும் கண்டு, அதனை அடக்கும் இறைவனின் திருவருளையும் கண்டு, அனைத்துமே நியதி பிழையாது நடக்கும் ஓர் அற்புதமான த்ருக்கூத்தே பரதம் என்று கண்டு இறைவனை கூத்தபிரானாகத் தொழுகின்றனர். இதனை மிக அழகாக திருமூலர் கீழ்வரும் பாட்டில் விளக்குகின்றார்.

**அண்டங்கள் தத்துவ மாகிச் சதாசிவந்
தண்டினிற் சாத்தவி சாம்பவி யாதனந்
தெண்டினில் ஏழுஞ் சிவாசன மாகவே
கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே**

(திருமந்திரம், பா. 2771)

முதலில் “அண்டங்கள் தத்துவமாகி” என்று கூறி, இந்த அண்டங்களும் பல அண்டங்களை அடக்கிய பேரண்டங்களும் பொய்யல்ல, நித்திய காட்சிகளும் அல்ல, தத்துவங்கள் உண்மையே என்கின்றார். இந்த அண்டங்கள் எல்லாம் உறுதிப் பொருளாக உண்மைப் பொருளாக எத்தனையோ விண்மீன்களையும்

கோள்களையும் சூரியர்களையும் சந்திரங்களையும்
கொண்டு விளங்குகின்றது என்று குறிப்பிடுகின்றார்.
இதில் “கூத்துகந்தானே” என்று குறிப்பிடப்பட்ட சொல்
ஆடற்கலை பற்றி எடுத்துரைப்பதனைக் காணலாம்.

மன்று நிறைந்த விளக்கொளி மாமலர்

நன்றிது தான் இதழ் நாலொடு நூறவை

சென்றது தானொரு பத்திரு நூறுள

நின்றது தானெடு மண்டல மாமே

(திருமந்திரம், பா. 2772)

அங்கு அந்த மன்றத்தை நிறைக்கின்ற எல்லா இடத்திலும்
சுடர்கின்ற விளக்கொளி சிவஞானத்தை ஆன்மாக்கள்
உள்ளத்தில் ஒளிரச் செய்யும் ஞானவொளியேயாகும்.
இதுவே அருட்பெருஞ்சோதியுமாகும். ஞானத்தையும்
அருளாகிய அன்பையும் ஆன்மாக்கள் அகத்தே சுடரச்
செய்யும் வல்லமை உடைய ஒளி, இந்த விளக்கொளியே
மாமலராகிய தாமரை வடிவில் எல்லார் அகத்தும் ஆதார
சக்கரங்களுக்கு ஏற்ப சுடரும் ஒன்றாகும். திருமூலர்
முதற்கொண்டு பிற்காலத்து போகர் போன்ற பல
சித்தர்கள் இந்த அறிவினை பல்வேறு வகையில்
வளர்த்துள்ளனர். இந்த ஞானமலர் அருள் மலர் ஆதார
சக்கரங்களுக்கு ஏற்ப மாறும் என்பதைத்தான் திருமூலர்
இந்த பாடலில் விளக்குகின்றார். இதில் ஆடவல்லானின்
மன்றத்தில் ஒளிக்கின்ற விளக்குகள் எமது உள்ளத்தை

மலர் போன்று மலரச் செய்வதுடன் எம்மை ஞானத்தை அடைய வழிவகுக்கும் எனக் குறிப்பிடுவதன் ஊடாக தாண்டவம் நடைபெறும் மன்றம் பற்றி எடுத்துரைப்பதனைக் காணலாம்.

சைவர்கள் கண்ட இறைவன் அம்மையாய், அப்பனாய் மேலும் அம்மையப்பராய் தோன்றுவான் என்பது மாத்திரம் அல்ல. அம்மையோடு இணைந்து பல அற்புதக் கூத்துக்களில் ஆடுவான் என்பதும், அவற்றில் ஒன்று பாண்டரங்கக்கூத்து ஆகும், திருமூலர் இந்த பாண்டரங்கக் கூத்தைப் பின்வருமாறு பாடுவதனைக் காணலாம்.

கூடிய திண்முழுவங் குழல் ஓம் என்று

ஆடிய மானுடர் ஆதிப்பிரான் என்ன

நாடிய நற்கணம் ஆரம் பல்பூதங்கள்

பாடியவாறு ஒரு பாண்டரங்காமே

(திருமந்திரம், பா. 2776)

பாண்டரங்கக் கூத்தானது திரிபுர சங்காரக் கூத்தாகும். திருமூலர் இதனை மற்றொரு பாடலில் “முப்புரமாவது மும்மல காரியம், இதைதான் செற்றான் சிவபெருமான் தனது சங்காரத் தாண்டவத்தின்” என்கிறார். மும்மலமாவது ஆணவம் கன்மம் மாயை எனும் மலங்கள், பாசங்கள் எல்லா உயிர்களையும் பந்தித்து அவற்றை அணுத்துபடுத்தி அவர்களை அஞ்ஞான இருளிலில்

வீழ்த்துவது. மூல மலமாகிய ஆணவ மல ஈர்ப்பிற்கு ஆளாகி பாவ காரியமாகிய வீழ்ச்சி வினைகளைச் செய்து அவற்றல் கர்மங்களை ஈட்டி அவதிக்குள்ளாகின்றான் மானிடன். இந்த உடம்பும் அங்கு இருக்கும் அந்தக் கரணங்கள் புறக்கரணங்கள் போன்றவற்றை அருளுவது சுத்த மாயை, அசுத்தமாயை எனும் மாயை. ஆன்மாவை வசித்து பல வகையான உலகியல் மயக்கங்களில் வீழ்த்தி ஞான சிந்தனை எழவொட்டாது தடுப்பது இந்த மாயையே எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. இங்கு ஆடிய, பாண்டரங்கம் போன்ற சொற்கள் ஆடற் கலையைக் குறிப்பனவாகக் காணப்படுகின்றன.

அகத்திலே தோன்றக்கூடிய தடைகளை எல்லாம் வென்று கீழ் தள்ளி வேண்டப்படுவது மெய்யறிவே என்றும், பண்பாட்டை வளர்த்து வந்ததால்தான் இன்றளவு அது அழிந்துவிடாது ஏதோவோர் வகையில் சுடர்கின்றது என்பதனைத் திருமூலர் கீழ்வரும் பாட்டில் எடுத்துரைப்பதனைக் காணலாம்.

ஆகாச மாம் உடல் அங்கார் முயலகன்
ஏகாச மாம்திசை யெட்டுந் திருக்கைகள்
மோகாய முக்கண்கள் மூன்றொளி தானாக
மாகாய மன்றுள் நடஞ் செய்கின் றானே

(திருமந்திரம், பா. 2774)

அனைத்திற்கும் ஆதாரமாய் நிற்கும் இந்த ஆகாயம் கூத்தப் பிரானின் உடல், நிமலனாகிய இறைவனைப் பற்றாது, இந்த ஆகாய உடலையே பற்றி நிற்பது கார் இருளைத் தரும் முயலகன், இதில் கார் என்றால் மிக மிகுதியான துன்னிருள். எதையும் விளங்கவிடாது உடன் விழுங்கிடும் ஓர் கரியப் பேய், கரும் பிண்டம், இந்த பேரண்டத்தையே விழுங்கி அங்கு கன்னங்கரிய இருளாக விளங்கச்செய்வது எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. இப்பாடலின் முதல் வரியிலே சைவத்திற்கே சிறப்பு சேர்ப்பது போன்று, இன்றைய Astrophysics Cosmology போன்ற அறிவியல் துறைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அதிசயிக்கும் வண்ணம் அமைந்துள்ளதனைக் காணலாம். இதில் “நடஞ் செய்கின்றானே” எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து ஆடற்கலை வெளிப்படுவதனைக் காணலாம்.

இசைக்கலை

இசையானது மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மனித வாழ்வுடன் தொடர்புடையது. இசையானது இயற்கையிலேயே மனிதனின் புலன்களின் வழியே புகுந்து அவர்களின் அகமனதில் இன்பத்தையும் அமைதியையும் அடையச் செய்வன. இசை ஒரு மனிதனை உளரீதியாக வலுப்படுத்தக்கூடியது. இசைக்கலையின் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு சிறந்த

எடுத்துக்காட்டாக, இசைத்தூண்களைக் குறிப்பிடலாம். பாறைகளில் இருந்து ஒலியெழுப்பும் அற்புதத்தினை கண்டவர்கள் இந்துக்கள். அந்தவகையில் தாராகரம், ஆழ்வார் திருநகரி, சண்பகராமநல்லூர், நெல்லையப்பர் என பல கோயில்களில் இசைத் தூண்கள் காணப்படுகின்றன. (மா. மணிகண்டன்) இவ் இசைத் தூண்களில் சில ஏழு ஸ்வரங்களினையும், சில இசைக்கருவிகளின் இசைகளினையும் ஒலிக்கின்றன. இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த இசைக்கலையினை திருமந்திரத்தில் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டி உள்ளமையினைக் காணலாம்.

உண்மையான சித்தர்கள் போற்றியது வாழ்ந்தது வேதாந்தம் அல்ல மாறாக மந்திராயணத்தை வற்புறுத்தும் நாதாந்தம் எனும் தரிசனமாகும். இந்த நாதாந்த கருத்து முதன் முதலில் பதிவாகுவது திருமூலரின் இந்த திருமந்திரத்தில் தான். கீழ்வரும் பாடலிலும் இது விளங்குகின்றது.

நீருஞ் சிரசிடைப் பன்னிரண் டங்குலம்

ஓடும் உயிரெழுந் தோங்கி யுதிட்ட

நாடுமின் நாதாந்த நம்பெரு மானாகந்

தாடும் இடந்திரு அம்பலந் தானே

(திருமந்திரம், பா. 2764)

இப்பாடலில் நம்மை உடன் கவர்வது “நாதாந்த நம் பெருமான்” எனும் கிளவியாகும். நாதம் என்றால் மூல ஓசை தொனி என்றெல்லாம் பொருள்படும். நாதம் விந்து எனும் அடிப்படையான சிவதத்துவம் எடுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளது. நாதத்தின் அந்தமாகிய முடிவாகிய நாதாந்தம் ஓங்காரம் என்பாரும் உளர். அந்த ஓங்காரம் எனும் ஓரேழுத்து உணர்த்தும் ஞானத்தையே இறைவன் ஆனந்த கூத்தனாக அம்மையோடு ஆடியவாறு மும்மலத்தால் தாக்குண்ட பசுக்களாகிய ஆன்மாக்களுக்கு உணர்த்திக் கொண்டே இருக்கின்றான். உலகுக்கெல்லாம் மூல ஞானாசிரியன் கூத்தப்பிரான்தான் எனக் கூறி, நாதம், ஓங்காரம் என்னும் கூற்றுக்கள் ஊடாக இசைக்கலை பற்றிச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கிறார்.

பாட்டும் ஒலியும் பரக்குங் கணிகையர்

ஆட்டும் அறாத அவனியின் மாட்டாதார்

வேட்டு விருப்பார் விரதமில் லாதவர்

ஈட்டும் இடஞ்சென் நிகலலுற் றாரே.

(திருமந்திரம், பா. 67)

செந்நெறிக்கண் பரந்து தென்னாடு எங்கணும் தொன்னாள் தொட்டுச் சிவவழிபாடாகச் செய்துவரும் செந்தமிழ்ப் பாட்டும், ஏனை இசையொலியும், இவற்றுடன் இணைந்த சிவகணிகையர் சிவபெருமானின் முழுமுதல் தன்மையை விளக்கிக்காட்டி ஆடும் ஆட்டமும்

ஒருகாலமும் நீங்காத தமிழகத் தனிப்பண்புகளை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டாதார், புலை வேள்வி விருப்பினராய் ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை என்னும் சிறந்த நோன்பாகிய விரதமில்லாதாராய்க் கொலை வேள்வி செய்வர். அவ்வேள்விப்பயன் நுகரும் துறவு உலகத்துகுச் சென்று மாலும், அயனும் போல் ஒருவரோடொருவர் முரணிச் சண்டையிடுவார்கள். என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இப்பாடலில் இசைக் கலை பற்றி எடுத்துரைப்பதாக அமைவதனைக் காணலாம். இதில் பாட்டு, ஒலி, ஆடல், கணிகையர் (இறைவனிற்கு தொண்டுகள் செய்யும் ஆடல் மகளிர்கள்). என இசைக் கலை பற்றியும் ஆடற்கலை பற்றியும் எடுத்துரைப்பதனைக் காணலாம்.

வேதத்தை விட்ட அறம்இல்லை வேதத்தின்

ஓதத் தகும்அறம் எல்லாம் உளதர்க்க

வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற

வேதத்தை ஓதியே வீடுபெற் றார்களே.

(திருமந்திரம், பா. 61)

“உலகியல் வேதநூல் ஒழுக்கமாதலின்” அவ் வேதத்திற்கு அறநூல் என்னும் சிறப்புப் பெயருண்டு. செந்தமிழ்ப் பொது அறநூல் திருவள்ளுவநாயனார் அருளிய திருக்குறளாகும். அக் காரணம் பற்றியே அதற்குப் பொதுமறை என்னும் திருப்பெயரும் வழங்குவதாயிற்று.

வீட்டியல் அறநூல் செந்தமிழ்ச் சிறப்புமறை. அதுவே திருநான்மறை முடிவாம் மூவர் தமிழ். எனவே அம் மறையினை விட்டு வேறாக அறவொழுக்கம் இல்லை. அம் மறையின்கண் ஒத்ததகுந்த அற இயல்புகள் அனைத்தும் உள்ளன. வீண் அளவை முறையான் வழக்கிடும் வல்லாண்மையை விட்டுத் திருவடியுணர்வு கைவந்த நுண்மதி வாய்ந்த நல்லார் எல்லா முறைவளமும் நிரம்பப் பெற்ற 'செந்தமிழ்த் திருநான்மறையினை இடையறாது இனிது ஓதித் திருவடிப் பேறாகிய வீடு பெற்றார்களே' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் வேதங்கள் ஓதுதல் பற்றி எடுத்துரைத்து இசை, ஓதுதல், பாடல் பற்றிய விபரங்கள் எடுத்துரைத்து இசைக் கலை பற்றிக் கூறுவதனைக் காணலாம்.

பரைபசு பாசத்து நாதனை உள்ளி

உரைபசு பாசத் தொருங்கவல் லார்க்குத்

திரைபசு பாவச் செழுங்கடல் நீந்திக்

கரைபசு பாசங் கடந்தெய்த லாமே.

(திருமந்திரம், பா. 49)

நடப்பாற்றல், கிடப்புயிர், முடக்குமலம் முதலியவற்றை முக்காலத்தும் தொழிற்படுத்தும் முழுமுதல்வன் சிவன். அந்நாதனை அருளால் விடாது நினைந்து, அந் நினைவால் கிடப்புயிராம் பசுத்தன்மையும், முடக்குமலமாம் பாசத்தன்மையும் நீங்கப்பெற்றும்

புகழ்ந்து சொல்லப்படும் வனப்பாற்றலாகிய திருவருளால் திருவடிக்கண் அடங்கி நிற்கும் ஆற்றல் மிக்கார்க்குக் கரைமோதும் அலைபோல் வரும் யான், எனதென்னும் செருக்காகிய பிணிமையையும், அதனால் விளையும் பாவப் பெருங்கடலிலும் நீந்துதல்கூடும். அதுமட்டுமன்றி பசு பாசத் தன்மையையுங் கடந்து திருவடிப் பேறாம் இன்பக் கரை எய்துதலும் கைகூடும். பிணிமை பசுத்தன்மை எனப் பொருள்கொள்ளப்படுகின்றது. இதில் இறைவன் நாதவடிவானவன் எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து இறைவன் இசைவடிவானவன் எனக் குறிப்பிடுவதனைக் காணலாம்.

இறைவன் மறைபொருள் அல்லது தன்னையே மறைக்கவல்லவன். பக்குவம் வரும்வரை அன்பர்கட்கு தன்னை அருட்பெருஞ்சோதியாகக் காட்டாது பிற வடிவங்களில் காட்டி பல ஞான போதகங்களை மெய்யாகுவான். அதனைப் பற்றி திருமூலர் கீழ் வரும் பாட்டில் பாடுகின்றார்.

வளிமேல் மின்வில்லு வானக வோசை

தெனிய விசும்பில் திகழ்தரு வாறுபோல்

களியொளி யாறுங் கலந்துடன் வேறாய்

ஒளியுரு வாகி ஒளித்துநின் றானே

(திருமந்திரம், பா. 2765)

நல்ல ஓர் உவமையோடு வரும் எளிமையான பாடல். வானம் மேகங்களால் மூடப்படும் காற்றினால் நிறைக்கப்படும் அங்கு மின்னலும் பலவண்ணத்து வானவிலும் இடியோசை போன்ற ஓசையும் திகழுமிடம்தான். ஆனால் அதே பொழுது இவை எல்லாம் இல்லாது தூய நீலவொளி வானமுமாக விளங்கும் தன்மையும் உடையது என்று குறிப்பிடுகிறது. இதன் மூலம் “ஓசை” இசையின் ஒரு அங்கம் என்பது எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளதனைக் காணலாம்.

பதிபல வாயது பண்டிவ் வுலகம்

விதிபல செய்தொன்று மெய்ம்மை உணரார்

துதிபல தோத்திரஞ் சொல்லவல் லாரும்

மதியிலர் நெஞ்சினுள் வாடுகின் றாரே.

(திருமந்திரம், பா. 33)

வேற்றும் புலத்தார் தெய்வங்களைத் தெளிவுணர்வின்மையால் பலவாகக் கொண்டு வழிபடுவர். இது தொடக்க காலத்து உலக மக்களின் செய்கை. வேள்வியென்னும் பெயரான் கொன்றாகும் கடைச்செயல் பலவும் புரிவர். அதற்குக் காரணம், அவர்கட்கும் பெறவேண்டிய மெய்யுணர்வு சிறிதும் இல்லாமையேயாம். முழுமுதற் சிவனையொழித்து, ஏனைய உயிரினங்களாகிய தேவர்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடுவர். அப்பாட்டுப் பாடுவாரும்

தெய்வவுணர்விலாதவராவர். அதனால் அவர்கட்குப் பிறப்பு இறப்பு நீங்காமையால் துன்புற்று உள்ளம் வாடுவர் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. இப்பாடலில் துதி, தோத்திரம் எனும் சொற்களினூடாக பாடல்கள் பாடப்படுவதும், இசையினூடாக இறைவனை வழிபடுவதனையும் எடுத்துரைக்கப்படுவதனைக் காணலாம்.

**மண்ணகத் தான்ஒக்கும்வானகத் தான்ஒக்கும்
விண்ணகத் தான்ஒக்கும் வேதகத் தான்ஒக்கும்
பண்ணகத் தின்னிசை பாடலுற் றானுக்கே
கண்ணகத் தேநின்று காதலித் தேனே.**

(திருமந்திரம், பா. 31)

மண்ணகத்தும் வானகத்தும்விண்ணகத்தும் முறையே வாழ்வார் மக்கள், தேவர் முதலியமூவர், அருளோன் முதலிய ஐவர் ஆவர். அவரவர்களுக்கு வேண்டுவன அருளுவதால் அவரவர்களை ஒப்பவன் போல் தோன்றுவான். ஆயினும் அவன் அவர்களனைவர்களையும் இரும்பைப் பொன்னாக்கும் குளிகையனைய வேதகத்தானாவன். அவன் செந்தமிழ்ப் பண்ணகத்து இன்னிசை போன்றுள்ளவன். அப்பாடலினை ஏற்று அளவிலா மகிழ்வு பூப்பவன். அவன்என் அறிவின் கண்ணே நிறைந்து நிற்கின்றான். யானும் அவனருளால் அவ்வறிவின் கண்ணேயே

காதலிக்கின்றேன் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. இப்பாடலில் பண், இன்னிசை, பாடல் போன்ற சொற்கள் இசைக் கலையை சிறப்பாக எடுத்துரைப்பதனைக் காணலாம்.

மன்னிய வாய்மொழி யாலும் மதித்தவர்
இன்னிசை உள்ளே ஏழுகின்ற ஈசனைப்
பின்னை உலகம் படைத்த பிரமனும்
உன்னும் அவனை உணரலு மாமே.

(திருமந்திரம், பா. 20)

நிலைபெற்ற வாய்மை மொழியாகிய திருவைந்தெழுத்தை இடையறாது கணிக்கும் எண்ணரிய சிறப்பாலும், சிவபெருமானின் பொருள்சேர் புகழை எப்பொழுதும் சொல்லும் எழிலாலும் மெய்யன்பராவர். அத்தகையோர் தூயவுள்ளத்து அவன் எழுந்தருள்கின்றனன். அத்தகைய முழுமுதல் விழுப்பொருளை அவன் திருவாணை பெற்று உலகத்தைப் படைக்கின்ற பிரமனாகிய அவனும் நினைப்பன் ஆயினும் அவனாலும் உணரவொண்ணா தென்க. மதித்தல் தியானித்தல்; உள்ளந்தழுவல். உணரலுமாம் உணரலுமாமே. ஏகாரம் ஏதிர்மறை வினாப்பொருள். ஆதலால் உணர வொண்ணாதென்பதாம் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. இப்பாடலில் குறிப்பிடப்படும்

இன்னிசை எனும் சொல்லே இசைக்கலையை பிரதிபலிப்பதனைக் காணலாம்.

யோகக் கலை

5000 ஆண்டுகளிற்கு முன் இந்தியாவில் தோன்றிய உடற்பயிற்சி தியான முறை யோகக் கலையாகும். இதில் யோகாசனம் குறிப்பாக உடற்பயிற்சியையும் நிலைகளையும் குறிப்பனவாக அமையும். யோகா என்பது ஒரு நிலையின்றி அலையும் மனதை அலையாமல் ஒரு நிலைப்படுத்தும் செயல் ஆகும். அத்துடன் இவ் யோகக்கலையில் சிறந்து விளங்கியவராகப் பதஞ்சலி முனிவர் விளங்குவதுடன் பதஞ்சலி யோகா என அழைக்கப்படுவதனையும் காணலாம். அத்துடன் யோகக் கலையினுட் அட்டாங்க யோகங்களின் செல்வாக்கும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. மிகப் பழங் காலத்திலிருந்தே சைவம் யோக வழியில் சென்றுள்ள ஓர் சமயமாகும். திருமூலரும் திருமந்திரத்தில் இதனைப் பற்றி மிக விரிவாக ஆய்ந்து பல கூறியுள்ளார். கீழ்வரும் பாடலில் சத்தி சிவதாண்டவத்தின் ஓர் கூறாக தியானம் உள்ளது என்பதை விளக்குகின்றார்.

நெற்றிக்கு நேரே புருவத்து இடைவெளி
உற்றுற்றுப் பார்க்க வொளிவிடு மந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்றாய் பரமன் இருந்திடஞ்
சிறறம் பலமென்று சேர்ந்துகொண் டேனே

(திருமந்திரம், பா. 2770)

ஆன்மா பரமனாக சிவன் இருக்கும் இடமாகிய சிற்றம்பலம் யாதென்று அறிந்து இறையருளால் அவ்விடம் சேர்ந்து வீடுபேற அடையமுடியும் என்கின்றார் திருமூலர். இது ஏதோவோர் மறைநூலில் அறிந்த விசயம் என்று கூறாது தன் சுய அனுபவம் என்றும் கூறுகின்றார். இதனால் யாராலும் திருசிற்றம்பலம் யாதென்று கண்டு இறைவனோடு இணைந்து ஒன்றாகி வீடுபேறு மகிழவும் முடியும் என்கின்றார். அதாவது யோகாக்கலையினூடாக எமது ஞானநிலையினை அடைய முடியும் எனவும் ஞானத்தினைப் பெற்று அறைவனிடம் சரணாகதியடையலாம் எனவும் எடுத்துரைப்பதனைக் காணலாம்.

சைவ சித்தாந்தம் பல ஆழமான உளவியல் விளக்கங்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. சிவலிங்க வழிபாட்டை மையமான வழிபாட்டாக கொண்டிருக்கும் சைவம், காமத்தைப் பற்றி மற்றும் உயிர்களின் ஆனந்தங்களைப் பற்றி மிக விரிவாக ஆழமாக சிந்துள்ளது. அதனைக் கீழ்வரும் பாடலில் திருமூலர் குறிப்பிடுவதனைக் காணலாம். இங்கு காமத்தில் வரும் இன்பங்களை விரிப்பதோடு, காமத்துப்பாலில் வரும் பேரின்பமும் விளக்கப்படுவதனைக் காணலாம்.

சத்தி வடிவு சகல ஆனந்தமும்

ஒத்த ஆனந்தம் உமையவள் மேனியாள்

சத்தி வடிவு சகளத்து எழுந்து இரண்டு

ஒத்த ஆனந்தம் ஒருநட மாமே

(திருமந்திரம், பா. 2769)

உயிர்கள் உடம்பெடுத்து உலகில் வாழும்போது அனுபவிக்கின்ற எல்லா வகையான ஆனந்தங்களும், இன்பச் சுவைகளும் குண்டலினி சத்தியின் பல்வேறு வடிவங்கள் தாம், இது காம இன்பம் மாத்திரம் அல்ல, உலகில் இன்பத்தைத் தரும் அழகுணர்ச்சிகள் அனைத்தின் வழியாக பெறப்படும் இன்பங்களும் இந்த குண்டலினி சத்தியின் திரிபுகள் ஆகும் என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதனுடாக யோகாக்கலையின் சிறப்பினை எடுத்துரைத்து குண்டலினி சக்தியின் மகத்துவம் எடுத்துரைக்கப்படுவதனைக் காணலாம்.

நாடிக்கலைகள்

நாடிக் கலை என்பது எமது உடலில் உள்ள “நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி அதைக் கணிக்கும் வாய் நாடி வாய்க்கச் செயல்” என்னும் வாக்கிற்கு இணங்க நாடிக்கலை பற்றி சிறப்பாக திருமந்திரம் எடுத்துரைப்பதனைக் காணலாம். நாடிக் கலையானது சித்த மருத்துவத்தில் முக்கியம் பெறும் ஒரு அங்கமாகும். இங்கு வாத நாடி, பித்த நாடி, கப நாடி என்பன முக்கியம் பெறுகின்றன. வைத்திய சார சங்கீரகம் எனும் நூலில்

நாடி பார்ப்பதனை, “பார்க்கவே கைபிடித்து நாடி தன்னைப் பகர்த்திடவே நெட்டையது வாங்கி...” எனும் பாடலினூடாக நாடி பார்க்கும் முறை பற்றிச் தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்படுவதனைக் காணலாம். திருமந்திரத்தின் மூன்றாம் தந்திரத்தில் 12வது பாடல் தலைப்பில் கலை நிலை (நாடிகளில் இறைவன் நிற்கும் முறை) பற்றி சிறப்பாக எடுத்துரைப்பதனைக் காணலாம். நாடி சித்தமருத்துவத்தின் முக்கியமான ஒரு பகுதியாகும். இந் நாடியினை திருமூலர், “சீவனென்ன சிவனென்ன வேறில்லை” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய சிறப்புடைய நாடியினைப் பற்றி கீழ்வரும் பாடல்களில் நோக்கலாம்.

காக்கலு மாகுங் கரணங்கள் நான்கையுங்

காக்கலு மாகுங் கலைபதி னாறையுங்

காக்கலு மாகுங் கலந்தநல் வாயுவுங்

காக்கலு மாகுங் கருத்துற நின்றலே.

(திருமந்திரம், பா. 713)

உலக விஷயங்களை எண்ணாமல் ஒளி உருவமான இறைவனின் மேல் எப்போதும் எண்ணத்தை வைத்திருந்தால் இறைவனின் திருவருள் நமது நான்கு அந்தக்கரணங்களையும், பதினாறு கலைகளையும், மூச்சுக்காற்றோடு என்றும் கலந்து நின்று காத்தருளும். அதாவது இறைவனின் மேல் எண்ணம் வைத்து

தியானிப்பவர்களை இறையருள் அனைத்திலிருந்தும் காத்து அருளும் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. அந்தவகையில் இங்கு குறிப்பிடப்படும் நான்கு அந்தக்கரணங்களாக, மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பன அமைகின்றன. அத்துடன் இங்கு குறிப்பிடப்படும் பதினாறு கலைகள் எனப்படும் நாடிகளாக, மேதைக்கலை, அருக்கீசக்கலை, விடக்கலை, விந்துக்கலை, அர்த்தசந்திரன் கலை, நிரோதினிக்கலை, நாதக்கலை, நாதாந்தக்கலை, சக்திக்கலை, வியாபினிக்கலை, சமனைக்கலை, உன்மனைக்கலை, வியோமரூபினிக்கலை, அனந்தைக்கலை, அனாதைக் கலை, அனாசிருதைக்கலை என்பன அமைகின்றன. எமது உடலிலுள்ள நாடி, நாளம் என்பன உடலிற்கு எந்தளவு முக்கியம்வாய்ந்தது என்பதனை திருமூலரின் கீழ்வரும் பாடலூடாகக் காணலாம்.

தாளதி னுள்ளே தாங்கிய சோதியைக்

காலது வாகக் கலந்துகொள் என்று

மாலது வாக வழிபாடு செய்துநீ

பாலது போலப் பரந்தெழு விண்ணிலே.

(திருமந்திரம், பா. 1370)

திருவருளம்மை தாமரை நாளம் போலும் உச்சித் தொளையிலே விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் திருவருட்சுடரை நடுநாடி உயிர்ப்புடன் கூடிச்சென்று

கலந்து கொள்ளென்று அருளினள். திருவருள் அம்மையினிடத்தும் பேரன்பு பூண்டு வழிபாடு செய்வாயாக. கள்ளமில்லாத உள்ளத்தால் அவ்வுள்ளம் பால்போலாகி, வெளியாகிய புருவ நடுவின்கண் அவ் வெளியுடன் நிறைந்திருப்பாயாக என்று பொருளமைந்துள்ளது. இதிலே நடுநாடி உயிர்ப்புடன் இருக்க வேண்டும் எனில் புருவநடுவில் எமது உள்ளத்தை வைத்து மனதை ஒருநிலைப்படுத்த வேண்டும் என்பதனை எடுத்தியம்பியுள்ளதனைக் காணலாம். இடகலை மற்றும் பின்கலை நாடிகளின் இயல்பு பற்றியும் அவற்றை யோகியர்கள் எவ்வாறு அவற்றைப் எவ்வாறு பயன்படுத்தி இறப்பின்றி வாழலாம் எனும் தத்துவத்தை திருமந்திரத்தின் கீழ்வரும் பாடல் எடுத்தியம்புவதனைக் காணலாம்.

எல்லாக் கலையும் இடைபிங் கலைநடுச்
சொல்லா நடுநாடி யூடே தொடர்மூலஞ்
செல்லா எழுப்பிச் சிரத்துடன் சேர்தலால்
நல்லோர் திருவடியை நண்ணிநிற் பாரே.

(திருமந்திரம், பா. 857)

சந்திர மண்டலமாகிய இடகலை மற்றும் சூரிய மண்டலமாகிய பிங்கலை நாடிகளின் வழியே உள்ளிழுக்கப்படும் எல்லா மூச்சுக்காற்றும் இயல்பாகவே கீழ் நோக்கி செல்லக்கூடியவை. அவற்றைத் தடுத்து

நடுவில் இருக்கும் சுழுமுனை நாடி வழியே அவற்றை மேல் நோக்கி எடுத்துச் சென்று உச்சந்தலையில் உள்ள சகஸ்ரதளத்தில் சேர்த்து இறைவனின் மேல் எண்ணத்தை வைத்து இருக்கும் யோகியர்கள் எப்போதும் இறப்பின்றி இறைவனின் திருவடிகளையே பற்றிக்கொண்டு பேரின்பத்தில் திளைத்து இருப்பார்கள் என்று பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. இவற்றினூடாக நாடிகள் எமது வாழ்விற்கும் உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும் எந்தளவிற்கு முக்கியத்துவம்வாய்ந்தது என்பதுடன் நாடிகளின் சரியான பராமரிப்பு மற்றும் பயன்பாட்டால் எத்தகைய நன்மைகளைப் பெறலாம் என்பதனை அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

முடிவுரை

குலைகளிற்கு மயங்காத உயிர்கள் இவ்வுலகில் இல்லை. தேவர்கள், மனிதர்கள் மட்டுமன்றி அனைத்து உயிர்களும் மயங்குகின்றது. இவ்வுலக வாழ்க்கையே இன்பம் பயப்பதாக மட்டும் நின்றுவிடாது ஆன்மீகத்திற்கும் இட்டுச் செல்கிறது. இந்நூல் பண்டைய இந்திய சித்தர்களின் அரிய கண்டுபிடிப்புகளையும், வாழ்வியல் உண்மைகளையும் விளக்குகிறது. வேதம், ஆகமம் ஆகிய இரண்டிற்கும் இத்திருமந்திரம் அரிய விளக்கமாய்ப் பொலிந்து விளங்குகின்றது. சைவ ஆகமம் என்று போற்றப்படும் பெருமையினை உடையது.

இறைவனைத் துதி செய்வதோடு நில்லாமல் பதி, பசு, பாசம் என்பனவற்றின் இணைப்பையும், உயர்ந்த முறையில் வாழ்வாங்கு வாழ உதவும் நல்முறைகளையும் விளக்குகிறது. பண்டைய பாரத சித்தர்கள் கூறிய மனித வளர்ச்சிக்கு உகந்த யோகம் தியானம், குண்டலினி யோகம், மருத்துவம், நல் ஒழுக்கம் போன்றவற்றை விளக்கும் அரிய நூலாகவும் திகழ்கிறது. “தோத்திரத்திற்குத் திருவாசகம் சாத்திரத்திற்குத் திருமந்திரம்” எனச் சான்றோர் கூறுவர். மேலும் சிவன் அன்பு வடிவானவன் என்னும் அரிய உண்மையினை கூறும் திருமூலரின் திருமந்திரமே சைவ சித்தாந்தத்தின் முதல் நூலாகவும் விளங்குகின்றது. உடலை வருத்தித்தான் ஞானத்தை அடைய வேண்டும் என்ற கருத்தை மறுத்த அவர், பலவீனமான உடலை வைத்துக்கொண்டு வலிமையான ஞானத்தை அடைய முடியாது என்பதையும் உறுதிப்படக் கூறியுள்ளார். இத்தகைய சிறப்புமிகு திருமந்திரமானது இசைக் கலை, கட்டடக் கலை, சிற்பக்கலை, நாடிக்கலை, யோகாக்கலை, ஆடற்கலை எனக் கலைகள் பற்றிச் சிறப்புற எடுத்துக் கூறுவதனையும் காணமுடிகின்றது. ஆலயக் கட்டுமானம் பற்றிய விதிமுறைகளை எடுத்துரைக்கும் திருமந்திரத்தின் வழி சாஸ்திர முறைப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ள ஆலயங்களில் ஒவ்வொரு தூணிலும் வெவ்வேறு ஒலி

கேட்கும் அமைப்பு குக்கிராமங்களில் இருக்கும் கோயில்களில் கூட உண்டு. இதற்கு இரும்பை உருக்குவது போல கல்லை உருக்கி, அதன் அடர்த்தியை மாற்றி அமைத்து, விரும்பும் அளவிலான ஒலி கேட்கும் வகையில் வார்த்து வடிவமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கான கருவிகளும் தொழில் நுட்பமும் நம் சிற்பிகளிடம் அன்றைக்கு இருந்திருக்கிறது என்பதுடன் அதனை விளக்கும் திருமந்திரம் மற்றும் சாஸ்திரங்கள் என்பன இந்துக்களின் கலைநுட்பத்தின் சிறப்பினை எடுத்துரைப்பதனைக் காணலாம். உலகின் புகழ்மிக்க பல பல்கலைக்கழகங்களும் கோயில் தொடர்பான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளன. காடு, மலை, அருவி, கடற்கரை, ஆற்றங்கரைகள் ஆகியவை மனித மனத்துக்குப் புத்துணர்வு தரும் மின்காந்த அலைகள் அதிகம் உள்ள இடங்கள் என்கிறது அறிவியல். அதே மின்காந்த அலைகளும் அதனால் ஏற்படும் அதிர்வுகளும் கோயில்களில் உருவாக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாது, பிரசித்தி பெற்ற கோயில்கள், மலைகளில், கடற்கரைக் கோயில்களாக, ஆற்றங்கரை நெடுகிலும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணும் போது முன்னோரின் அறிவாற்றல் வியக்கவைக்கிறது. கோயில்கள் பண்பாடு, கலாசாரம், சமூகம் என எல்லாத் தளங்களிலும்

பாதுகாப்புப் பெட்டகமாக இருக்கின்றன. இயற்கைச் சீற்றங்கள், படையெடுப்புகள், பிற சமய ஆக்கிரமிப்புகள் என்று தேசம் கொடுமைகளை, அழிவுகளை சந்தித்தாலும் நம் பண்பாட்டுக் கூறுகள், கலாசாரத்தின் வேர்கள் காக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே கோயில்கள் பிரமாண்டமாய் கட்டப்பட்டுள்ளதனையும் காணலாம்.

கல்லில் நாகஸ்வரம் செய்து வாசிக்கும் வழக்கம் தமிழரிடம் இருந்தது. இன்று அந்தக்கலை அழிந்துவிட்டது என்றாலும் இன்னும் கும்பகோணம் கும்பேஸ்வரர் கோயிலில் இருக்கும் கல் நாகஸ்வரம் நம் கலைக்கு சாட்சியாக நிற்கிறது. அக்கலை மீண்டும் துளிர்ப்பதற்கான வாய்ப்பையும் கோயில் சுமந்து நிற்கிறது. இது இசைக்கலையினையும் சிறப்பினையும் திருமந்திரம் முதற்கொண்டு சாஸ்திரங்களின் வழி அமைக்கப்பட்டதனாலேயே இன்றும் நிலைத்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. இவற்றை இன்று அந்நியராதிக்கம், உலகமயமாக்கல் என்று பல காரணங்களைச் சொல்லி இல்லாமல் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நம் அடையாளங்கள் தொலைந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றைச் சற்றும் மாற்றாமல் அப்படியே காத்து வருபவை கோயில்களாகும். நீராதாரங்களைக் காப்பதற்கான அமைப்பாக கோயில் குளங்கள் இருக்கின்றன. அந்தந்தப் பகுதியின் மண்வளத்திற்கேற்ப

கோயில்களில் நந்தவனங்கள், மூலிகை வனங்கள், ஸ்தல விருஷங்கள் என்று இயற்கைப் பாதுகாப்பு, காளை, பசுக்கள், ஆடுகள், மயில், சேவல், கோழி என கோயிலுக்கு நேர்ந்துகொண்டு தரப்படும் சக உயிரினங்கள் என்று கோயில் பல்லுயிர் பெருக்கத்திற்கான கேந்திரமாகவும் இருக்கிறது. மருத்துவச் சாலைகளாகவும் கோயில்கள் பயன்பட்டதை கல்வெட்டுகள் சொல்கின்றன. கோயில்களே பொழுதுபோக்கு அம்சங்களுக்கான இடமாக இருந்ததை திருவிழாக்கள் உணர்த்துகின்றன. அந்தவகையில் திருமந்திரம் இலக்கியமானது தத்துவம், மருத்துவம், கணிதவியல், வானியல், எனப் பல்வேறுபட்ட அறிவியல் பற்றிக் குறிப்பிடுவதுடன் கலை பற்றிய அறிவியல் பற்றிப் பேசவும் தவறவில்லை என்பது கண்கூடு.

உசாத்துணை

- [1] சூரியமூர்த்தி.எஸ், (2012), சிந்தனைக்குத் தெளிவு தரும் சித்தர் பாடல்கள், நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை-17.
- [2] வசந்தகுமார்.இரா, (2016), திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் (பத்தாம் திருமுறை - II), செஞ்சுடர் அச்சகம், கோவை - 23.

- [3] சங்கர், (2003), நீதி நூல்கள், திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் - மூலமும் உரையும்.
- [4] பாலசுப்ரமணியன்.தி, (2010), திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் - விளக்க உரையுடன் (பாகம் -1), கங்கை புத்தக நிலையம்.

தமிழர்களின் வாழ்வியலில் வேழம்

முனைவர் அ. சுபா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அரசு கலை அறிவியல் கல்லூரி, தருமபுரி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்களில் வேழம் குறித்து எண்ணற்ற குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இந்திய வளங்களின் அடிப்படையென்பது வனங்களில் தான் உள்ளது. வனங்களின் ஆதாரமாக செழுமையாக விளங்குவது இயற்கை. அது இயற்கையின் வளத்தை சொல்வதோடு மட்டுமில்லாமல் தமிழின் வளத்தையும் இலக்கியத்தின் வழி நிறுவுகிறது. குறிப்பாக வேழம் குறித்த எண்ணற்ற சொற்கள் மொழியின் வளத்தை குறிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அது பயின்று வரும் இடம், பொருள், காலத்தை ஆராயும் போது, அவை மேலான அர்த்த உருவாக்கத்தை பெறுகிறது. சங்கப்பாடல்களில் யானை - களிறு, வேழம், கரி, அத்தி என ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட பெயர்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றை சுற்று சூழல் மற்றும் வரலாற்றோடு இணைத்து நோக்கும் போது 'வேழம்' என்பது தனிந்த அயையாததை பெறுவதாக அமைகிறது. சங்கப் பாடல்கள் அகத்தைப் பாடியதற்கு நிகராக புறமும் பாடப்பட்டுள்ளது. அகத்தில் காதலின் மேன்மையைச் சொல்லவும். புறத்தில் தமிழர்களின்

வீரத்தை, படைசெழுமையை கூறுவதிலுல் வேழம் தனித்தன்மை கொண்டதாக உள்ளது. அவற்றை வெளிக்கொணர்வதே நோக்கமாக அமைகிறது.

அகப்புறத்தில் - பெருங்களிறு

போர்ப்படைப்பிரிவில் யானைப்படை இன்றியமையாத ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. அது தமிழர் வாழ்வியலோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது. வனமே இதன் வாழ்வியல் பகுதியாக உள்ளது. யானைகள் தமிழ் இலக்கிய வடிவங்களில் வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களிலும் பாடப்பட்டுள்ளது. அகத்தில் வேழம் குறித்து சங்கப்பாடல்,

நசைபெரி துடையர் நல்கலு நல்குவர்

பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம்

மென்சினை யாஅம் பொளிக்கும்

அன்பின தோழியவர் சென்ற வாறே.

(குறுந்தொகை, பா. 37)

எனும் இப்பாடல் தலைவியின் மேல் மிகுந்த அன்புடைய தலைவன் பொருளீட்டலின் பொருட்டு கடந்து செல்லும் பாலை வழியானது பெண் யானையின் தாகத்தை தீர்க்க நீர்பசை மிகுந்த யாஅம் மரத்தின் பட்டைகளை உடைத்து நீர்பருக செய்யும் அன்பின் வெளிப்பாட்டை கண்டு விரைவில் மீள்வான் என்பது தலைவிக்கு உணர்த்தப்படுகிறது. தமிழ் இலக்கியங்களில்

கருப்பொருள் என்பது தனித்துவம் கொண்டதாகும். அவை இயற்கையோடு இயைந்த அன்பின் வாழ்வியலை உணர்த்தும் கருவியாகவும் உள்ளது. (முனைவர் நா. குமாரி)

யானை நாணுதல்

கலித்தொகை பாடலொன்றில்,
கொடுவரி தாக்கி வென்ற வருத்தமொடு
நெடுவரை மருங்கின் துஞ்சும் யானை
பேணா முன்பின் தன்சினம் தணிந்து
அம்மரம் காணும் பொழுதின் நோக்கில்
சொல்லாது
நாணி இறைஞ்சும் நல்மலை நல் நாட

(கலித்தொகை, பா. 49)

யானைக்கும் புலிக்குமான சண்டையில் புலி என்று நினைத்து மரத்தில் ஆவேசமாக மோதிய யானை பின் தன் செயலுக்காய் நாணியது. யானை குறித்த எண்ணற்ற செயல்கள் நுட்பமாக சங்கப்பாடல்களில் காட்சி படுத்தப்பட்டுள்ளன. யானையின் குணங்களை பரணர் குறிப்பிடும் போது யானை பனை மரத்தை போன்று பருத்த கைகளை உடையது, கொல்லும் சினத்தையும் செருக்கு பொதிந்த வலிமை உடையது என்பதை,

யானைத்திரள் அன்ன பருஏர் எறுழ்த் தடக்கை
கொலைச் சினம் தவிரா மதனுடை முன்பின்

வண்டுபடு கடாஅத்து உயிர்மருப்பு யானை
தண்கமழ் சிலம்பின் மரம்படத் தொலைச்சி
உறுபுலி உரறக் குத்தி விரல் கடிந்து
சிறுதினைப் பெரும்புனம் வவ்வும் (அகம், பா. 148)

என்ற அகநானூறு பாடலும் விளக்குகிறது.

வயங்கு எழில் யானை

யானையின் நடையழகு பெண்களின் நடைக்கு
ஒப்பிட்டாலும் அதன் உருவம் மலைக்கு நிகராகவும் மலை
அசைந்து வரும் காட்சியோடு பொருத்திப்
பார்க்கப்படுகிறது.

புணர் நிலை வளகின் குளகு அமர்ந்து உண்ட
புணர்மருப்பு எழில் கொண்ட வரைபுரை செலவின்
வயங்கு எழில் யானை (கலித்., பா. 43)

பெண் யானையுடன் சேரும் இயல்புடைய யானை வளகு
என்ற புதரின் தளையை மனம் விரும்பி உண்ணும்
அவற்றின் இளமையான கொம்புகள் அழகுடையதாகவும்
மலை நடந்து வருதலை போல நடந்து வரும் அழகு
கொண்டு விளங்குகிறது.

பெருங்கை யானை

யானைகளின் இனப்பெருக்க காலத்தில்
ஆண்யானையின் தலையில் இருந்து மதநீர் ஒழுகும்
என்று பல பாடல்களில் குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆண்யானைகள் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மதம் எனப்படும் ஒரு நிலையை அடையும். இது சிலநாட்கள், சில வாரங்கள் ஏன் சில மாதங்கள் கூட நீடிக்கும். டெஸ்ட்டோஸ்டிரோனின் வெளிப்பாட்டினாலும் சில ஹார்மோன் மாற்றங்களாலும் இந்நிலை ஏற்படுகிறது .மதம் பிடிப்பது என்பது ஒரு யானை ஆரோக்கியமான நல்ல உடல் நலத்தில் உள்ளது என்பதற்கு சான்றாகும்.இப்படிப்பட்ட யானைகளே போர் யானைகளே போர் யானைகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. (யானைகளும் அரசர்களும் சுற்றுச்சூழல் வரலாறு, ப. 47)

இதனை இலக்கியப் பதிவுகளிலும் காணலாம்.

பொன்னோடைப் புதர் அணிநுதல்
துன்னருந் திறல் கமழ்கடா அத்து
எயிறு படையாக எயிற்கதவு இடாஅக்
கயிறு பிணிக்கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கில்
பெருங்கையானை இரும்பிடர்த் தலையிலிருந்து...
(புறநானூறு, பா. 3)

மதம் பிடித்த களிறானது கட்டுக்கு அடங்காமல் திரியும், அவற்றை போரில் பயன்படுத்தினால் கள்ளுண்ட குரங்கின் நிலை தான். மதம் கொண்ட யானை பகைவரின்

மதிலைத் தாக்க பயன்படுத்திய நிலையைப் புறநானூறில் காணமுடிகிறது.

களிறே- முந்நீர் வழங்கும் நாவாய்

அரசனின் யானை தனித்தன்மை உடன் திகழக்கூடியது. சோழன் முடித்தலை கோப்பெரு நற்கிள்ளியின் யானை எப்படி காட்சியளித்தது என்பதையும் அலங்கரிப்பின் அழகையும் வனப்பையும் புறநானூறில் காணமுடிகிறது.

களிறே முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்

பன்மீன் நாப்பண் திங்கள் போலவும்

சுறவு இனத்து அன்ன வாளோர் மொய்ப்ப

மரீஇயோர் அறியாது மைந்து பட்டன்றே

(புறநானூறு, பா. 13)

மன்னன் ஏறி உள்ள ஆண்யானை கடலில் செல்லும் மரக்கலத்தை போலவும் பல மீன்களுக்கு இடையே செல்லும் சந்திரனை போலவும் சுறாமீன் கூட்டத்தைப் போன்ற வான்வீரர் சூழ்ந்திருக்க தன்னைச் சேர்ந்த பாகர் அறியாதபடி மதம் கொண்டது என்பதைப் புறநானூறு எடுத்துரைக்கிறது.

கன்றொடு கறையடி யானை

பெரும்பாலான அரசர்கள் தன்னை நாடி வந்தவர்களுக்கு யானைகளை பரிசிலாய் அளிப்பதை வழக்கமாக கொண்டிருந்தனர்.

மன்றுபடு பரிசிலர் காணின்கன்றோடு
கறையடி யானை இரியில் போக்கும்
மலைகெழு நாடன் (புறநானூறு, பா. 135)

ஆய்அண்டிரன் தனியாக யானைகளை தராமல்
கன்றோடு பெண் யானைகளை பரிசாக அளிக்கும்
நிலையை முடமோசியார் பாடுகிறார்.

எழு களிறு புரக்கும் நாடு

கிள்ளிவளவனிடம் ஏராளமான யானைகள்
இருந்தனவாம். ஒரு பெண் யானை கிடக்கும் சிறிய
இடத்தில் ஏழு ஆண் யானைகளை பாதுகாக்கும் நாட்டை
உடையவனே என்பதையும் புறநானூறு தெரிவிக்கிறது.

ஒரு பிடி படியஞ் சீறிடம்

எழு களிறு புரக்கும் நாடு கிழவோயே

(புறநானூறு, பா. 40)

ஒரு ஆண் யானையின் முகத்தில் உள்ள புள்ளிகள் தெறுழ்
மலர்கள் போல் காட்சியளிக்கின்றன. பாரியின் நாட்டில்
கார்க்கால மழை பெய்யும் காலத்தில் ஆண் யானையின்
முகத்தில் உள்ள புள்ளிகள் தெறுழ் என்ற கொடியில் மலர்
மலரைப் போல் உள்ளதை கபிலர்,

கார் பெயல் தலைஇய காண்பு இன்

காலை காண்பு

களிற்று முகவரியின்தெறுழ்வீழ்ப்ப

(புறநானூறு, பா. 119)

எனும் பாடலில் சுட்டுகிறார்.

யானைக்கும் புலிக்குமான பகை

கொல்லும் புலியை அறிய வழியில்
ஆண்யானையை தாக்கி கொன்று குருதியால் சிவந்த
கரையை உடைய வெண்மையான தன் கொம்பை மலை
மேலிருந்து விடும் அருவியல் கழுவும் சாரல் என்று
நற்றிணையில் இளநாகனார் பாடுகிறார்.

கொல் முரண் இரும்புலி அரும்புழைத் தாக்கிச்

செம்மறுக் கொண்ட வெண்கோடு யானை

கல்மிசை அருவியின் கழுஉஞ் சாரல்

(நற்றிணை, பா. 151)

தடக்கை உயர்த்த யானை

இந்திரனின் நான்காகிய முன்பக்கம் உயர்ந்த
கொம்பையும் அழகிய நடையையும் நிலத்தே கிடக்கும்
பெரிய வளைவை உடைய கையையும் நூலோரால்
உயர்த்திக் கூறப்படுதலையும் உடைய யானை என்று
இந்திரனின் யானையை நக்கீரர் பாராட்டுகிறார்.

ஈர் இரண்டு ஏந்திய மருப்பின் எழில்

நடைத் தாழ் பெருந்தடக்கை உயர்த்த யானை

(திரு.முரு., பா. 157- 158)

கயத்தலைக் குழவி

யானைக்கன்று சிற்றூரில் பிள்ளைகளின்
விளையாட்டு தோழனாக இருந்தது. ஆனால் வளர்ந்த

பின் அதுவே பயிர்களை மேய்ந்து சேதம் விளைவித்தது. இந்த செய்தியை குறியிறையனார் கூறுகிறார். முழந்தாளை உடைய கரிய பிடியானது மெல்லிய தலையை உடைய கன்றுகள் மிக்க மலை பக்கத்து ஊரிலுள்ள குறத்தி பெற்ற கைச்சந்தினை உடைய பிள்ளைகளோடு சுற்றி ஓடி முற்காலத்தில் இனிமையைத் தருவதாக இருந்தது. பிற்காலத்தில் அதுவே அவர்களது திணையை மேய்ந்தது. இதனை,

முழந்தாள் இரும்பிடிக்க யத்தலைக் குழவி

நறவு மலி பாக்கத்துக் குறமகள் ஈன்ற

குறிஇறைப் புதல்வரொடு மறவந்து ஓடி

அவர் தினைப் புனம் மேய்ந்தாங்கு (குறுந்., பா. 394)

நீர் நாடி ஓடும் யானை

நீர் வேட்கை மிகுந்து வருந்தும் யானை வங்கியம் என்னும் இசைக்கருவியின் தூப்பு போல் துதிக்கையை உயர்த்திப் பிளிறும் என்கிறார். மேலும் கானல் நீரை தேடி மனிதன் ஏமாறுவது போல யானைகளும் ஏமாறுகின்றன.

வேனில் உழந்த வறிது உயங்கு ஓய் களிறு

வான் நீங்கு வைப்பின் வழங்காத் தேர்நீர்க்கு

அவா அம் (கலித்., பா. 07)

முதுவேனிற் காலத்தில் உடல் சிறியதாய் ஆன உள்ளக் கிளர்ச்சி குன்றிய ஆண் யானைகள் மழை நீங்கிய கொடிய

ஊர்களில் தண்ணீர் உண்பதற்கு ஊரப்படாத தேரான கானல் நீரைத் தண்ணீர் என்று உண்ண விரும்பும். கானல் நீர் தேடும் யானைப் பற்றி பாலை பாடி பெருங்கடுங்கோ கூறுகிறார்.

இடம் பெயரும் யானைகள்

பசுமையான பழத்தை உடைய பலா மரங்கள் பொருந்திய காடு வெப்பத்தால் வெம்ப மேகம் வானத்தில் இல்லாது நீங்குதலால் கோடை வெம்மை மிக்க குளங்கள் தம்மிடத்து நீர் இல்லாதிருக்கும் கற்கள் உலர்ந்த இடங்கள். அங்கு ஆண் யானைகள் பெருமூச்சு விடும் இளைய பெண் யானைகளைத் தழுவி தங்கள் முழவு முதலிய கருவிகளை எடுத்துக் கொண்டு வேற்று, நாட்டில் நிகழும் விழாவை எண்ணிக் கொண்டு கூத்தர், செல்லுவதைப் போல ஆண் யானை வழி நடத்தி செல்வதற்கும் காரணமான கற்பாறையால் உலர்ந்த பக்கங்களை உடைய வெம்மை உடைய பாலை நிலம் என்று அதன் தன்மை கூறப்படுகிறது.

பசும் பழப் பலவின் கானம் வெம்பி

விசும்புகண் அழிய வேனில் நீடி

கயம் கண் அற்ற கல் ஓங்கு வைப்பின்

நாறுஉயிர் மடப்பிடித் தழீஇ வேறுநாட்டு

விடிவுப்படர் மள்ளரின் மழவு எடுத்து உயரி

களிறு அதர்ப்படுத்த கல்உயர் கவா அன்

வெவ்வரை அத்தம் கட்டிப் பையென

(அகநானூறு, பா. 189)

உரல் போல் அடிய உடம்பு உயங்கு யானை

ஊறு நீர் அடங்கலின் உண் கயம் காணாது

சேறு சுவைத்து தம் செல் உயிர் தாங்கும்

(கலித்., பா. 13)

உரல் போன்ற அடிகளை உடைய உடல் வாடிய யானைகள் ஊறும் நீர் ஊற்று வற்றியதால் நீர் உண்பதற்கு வேறொரு நீர் நிலை காணாமல் சேற்றில் உள்ள ஈரத்தை நுகர்ந்து நீங்கும் என்பதைக் கலித்தொகை காட்சிப்படுத்துகிறது.

முடிவுரை

தமிழர்களின் வாழ்வியலோடு வேழம் குறித்த எண்ணற்ற நுட்பமான காட்சிப் பதிவுகள் இடம்பெற்றிருப்பதைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் வழி காணமுடிகிறது. தமிழர்களின் போர் வாழ்வியலோடும் யானைப்படை மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது. தமிழர்களின் அகவாழ்வியலோடும் வேழம் இன்றியமையாத ஒன்றாக அழமந்திருப்பதைச் சங்கப்பாடல்கள் வழி அறியமுடிகிறது. மேலும் யானை போன்ற வடிவமைப்பைக் கொண்ட பாறைகளுக்கும் கூட யானையின் பெயரே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது என்பதையும் பக்தி இலக்கிய காலக்கட்டத்தில் காண முடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] விசுவநாதன், அ. கலித்தொகை. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, 2004.
- [2] செயபால், இரா. (உ.ஆ). அகநானூறு (தொகுதி - 1, 2). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, 2004.
- [3] தட்சிணாமூர்த்தி, அ. (உ.ஆ). ஐங்குறுநூறு (தொகுதி - 2). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, 2004.
- [4] நாகராஜன், வி. (உ.ஆ). குறுந்தொகை (தொகுதி - 1, 2). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, 2004.
- [5] பாலசுப்பிரமணியன், கு. வெ. (உ.ஆ). நற்றிணை. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, 2004.
- [6] பாலசுப்பிரமணியன், கு. வெ. (உ.ஆ). புறநானூறு (தொகுதி - 1). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, 2004.
- [7] புலவர் இரா. இளங்குமரன். திருமுருகாற்றுப்படை..
- [8] முனைவர் நா. குமாரி. “சங்க இலக்கியத்தில் யானைகள்” www.aranejournal.com/article/5931

சங்க இலக்கியங்களில் ஏறுதழுவுதல்

முனைவர் அ. ரஞ்சனி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சீதாலட்சுமி இராமசுவாமி கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க இலக்கிய படைப்புகளில் ஏறு தழுவுதலை பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. ஏறு தழுவுவது வீரத்தின் அடையாளமாக மட்டுமின்றி, திருமணத்துக்கான முன்முயற்சியாகவும் முல்லைக்கலியில் பேசப்படுகிறது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் சிந்துவெளி நாகரித்திலும் ஏறுதழுவல் நிகழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் உள்ளன. ஏறு தழுவுதல் (மஞ்சு விரட்டுதல்) என்ற சொல் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் காளையை அடக்கும் வீர விளையாட்டின் பெயராகப் பயின்று வருகிறது. வேட்டையிலும் போரிலும் விலங்குகளை அடக்கும் பயிற்சியாகவும் அது கருதப்படுகிறது. தேசிய விளையாட்டாகக் காளைச் சண்டையைக் கொண்டிருக்கும் ஸ்பெயின் நாட்டில், காளையைக் கொன்று அடக்குபவனே வீரனாகக் கருதப்படுவான். ஏறு தழுவலுக்கும் குரவைக் கூத்திற்கும் தொடர்பிருந்தது. குரவைக் கூத்து ஏறு தழுவலுக்குரிய நாளுக்கு முதல் நாள் மாலையிலாவது, ஏறு தழுவும் நாளின் மாலையிலாவது

ஊர் பொதுமன்றே நிகழும். சங்ககாலம் முதல் சமீபத்திய காலம் வரை தமிழர்களின் வாழ்வில் ஓர் அங்கமாக ஜல்லிக்கட்டு திகழ்ந்துள்ளதை நாம் அறிகிறோம். தமிழர்களின் பண்பாட்டுத் திருவிழாவாக விளங்கும் ஏறுதழுவுதல் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகாலத் தொன்மையுடையது. பண்டைய வீரவுணர்வை நினைவூட்டும் ஏறுதழுவுதல் விலங்குகளை முன்னிலைப் படுத்தும் வழிபாட்டையும் இயற்கை வேளாண்மையையும் வலியுறுத்தும் பண்பாட்டுக் குறியீடு ஆகும்.

திறவுச்சொற்கள்: ஏறுதழுவுதல், ஜல்லிக்கட்டு, வேளாண்மை, காளை, ஆயர்.

முன்னுரை

ஏறு தழுவல், மஞ்சு விரட்டு அல்லது சல்லிக்கட்டு (ஜல்லிக்கட்டு) என்பது தமிழர்களின் மரபுவழி விளையாட்டுகளில் ஒன்றாகும். சங்க இலக்கிய படைப்புகளில் ஏறு தழுவுதலை பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. ஏறு தழுவுவது வீரத்தின் அடையாளமாக மட்டுமின்றி, திருமணத்துக்கான முன்முயற்சியாகவும் முல்லைக்கலியில் பேசப்படுகிறது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் சிந்துவெளி நாகரித்திலும் ஏறுதழுவல் நிகழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் உள்ளன. ஏறு தழுவுதல் (மஞ்சு விரட்டுதல்) என்ற சொல் பழந்தமிழ்

இலக்கியங்களில் காளையை அடக்கும் வீர விளையாட்டின் பெயராகப் பயின்று வருகிறது. வேட்டையிலும் போரிலும் விலங்குகளை அடக்கும் பயிற்சியாகவும் அது கருதப்படுகிறது. ஆயர் குலத்தவர்கள் தான் ஏறு தழுவுதலை வாழ்வியல் பண்பாடாக செம்மைப்படுத்தி இருக்கின்றனர். நாளடைவில் நால்வகை நிலத்தில் வாழ்ந்தவர்களுக்கும் அந்த எருது விளையாட்டு பழகிப்போனதுதான் சிறப்பு. ஆயர்கள் புலி முதலிய கொடிய விலங்குகளிடமிருந்து தம் பசு முதலிய இனங்களைக் காக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். மேலும், நாட்டின் எல்லைப் பகுதி காடு. பகைவரின் தாக்குதலுக்கு முதலில் உட்படுவதும் அப்பகுதியே, ஆதலால் அவர்கள் வீரம் உடையவராக விளங்க வேண்டியிருந்தது. இதன் காரணமாக ஏறு தழுவும் நிகழ்ச்சியை ஏற்படுத்தினர்.

பெயர்க்காரணம்

சல்லி என்பது விழாவின் போது மாட்டின் கழுத்தில் கட்டப்படுகிற வளையத்தினைக் குறிக்கும். புளியங் கம்பினால் வளையம் செய்து காளையின் கழுத்தில் அணியும் வழக்கம் தற்போதும் வழக்கத்தில் உள்ளது. அதோடு, 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு புழக்கத்தில் இருந்த 'சல்லிக் காசு' என்னும் இந்திய நாணயங்களைத் துணியில் வைத்து மாட்டின் கொம்புகளில் கட்டிவிடும்

பழக்கம் இருந்தது. மாட்டை அணையும் வீரருக்கு அந்தப் பணமுடிப்பு சொந்தமாகும். இந்தப் பழக்கம் பிற்காலத்தில் ‘சல்லிக்கட்டு’ என்று மாறியது. பேச்சுவழக்கில் அது திரிந்து ‘ஜல்லிக்கட்டு’ ஆனது என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஏறுதழுவுதலும் தமிழர் அறமும்

மேலை நாடுகளில் குறிப்பாக, தேசிய விளையாட்டாகக் காளைச் சண்டையைக் கொண்டிருக்கும் ஸ்பெயின் நாட்டில், காளையைக் கொன்று அடக்குபவனே வீரனாகக் கருதப்படுவான். அவ்விளையாட்டில், ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவதும் உண்டு. சில நாட்டு விளையாட்டுகளில் காளையை அடக்கும் வீரன் வென்றாலும் தோற்றாலும் ஆட்டத்தின் முடிவில் அந்தக் காளை கொல்லப்படுதலும் உண்டு. மேலைநாடுகளில் ஆண்டுமுழுவதும் நடத்தப்படும் காளை விளையாட்டு, மனிதனுள் ஒளிந்திருக்கும் வன்மத்தையும் போர் வெறியையும் வெளிப்படுத்துவதும் போல் இருக்கிறது. தமிழகத்தில் நடைபெறும் ஏறு தழுவுதலில் காளையை அடக்குபவர்கள் எந்த அயுதத்தையும் பயன்படுத்தக் கூடாது. நிகழ்வின் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் காளைகளும் வழிபாடு செய்வர். எவராலும் அடக்க முடியாத காளைகளும் உண்டு. எனவே, காளைகளும் வெற்றி பெற்றதாகக் கருதப்படும். அன்பையும் வீரத்தையும் ஒரு சேர வளர்த்தெடுக்கும்

அவ்விளையாட்டில் காளையை அரவணைத்து அடக்குபவரே வீரராகப் போற்றப்படுவர்.

வீரத்தின் அடையாளம்

இயற்கை இன்னல்கள், கஷ்ட, நஷ்டங்கள், வறுமை, செழிப்பு என அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு ஆண்டு முழுவதும் வயல்களில் உழைக்கும் உழவனின் பெருமையையும், விவசாயத்தின் மகத்துவத்தையும் உலகிற்கே பறை சாற்றும் மகத்தான திருநாள் தைப்பொங்கல். தங்கள் நிலங்களில் விளைந்த நெல், கரும்பு, மஞ்சள் போன்றவைகளைகளுடன் புத்தரிசியில் சர்க்கரை பொங்கல் வைத்து இயற்கையுடன் சூரியனையும் வழிபடுவது வழக்கம். தமிழர்களின் கலாச்சாரத்தை வெளிப்படுத்தும் அதே வேளையில், தமிழர்களின் வீரத்தை உலகிற்கே வெளிச்சம் போட்டு காட்டும் ஆயர் குலத்தின் வீர விளையாட்டு ஜல்லிகாட்டு, மஞ்சுவிரட்டு, வடமாடு விரட்டு போன்ற வீரவிளையாட்டுக்கள் தை மாதம் முழுவதும் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் நடத்தப்படுகிறது.

ஆயச்சியர் குரவைக் கூத்தும் ஏறு தழுவதலும்

ஏறு தழுவலுக்கும் குரவைக் கூத்திற்கும் தொடர்பிருந்தது. குரவைக் கூத்து ஏறு தழுவலுக்குரிய நாளுக்கு முதல் நாள் மாலையிலாவது, ஏறு தழுவும் நாளின் மாலையிலாவது ஊர் பொதுமன்றே நிகழும்.

முதல் நாளாயின் தம் காதலரை ஏறு தழுவுவதற்குத் தூண்டும் பாட்டுகளையும், ஏறுதழுவிய நாளாயின் தம் காதலர் வெற்றியைக் கொண்டாடும் பாட்டுகளையும் ஆயர் குல மகளிர் பாடுவர். ஏறுதழுவுதல் மண வினையுடன் தொடர்புடையதாய் அமைந்திருந்தது. காளையை அடக்கிய மணமாகா இளைஞர் பெண்ணினைப் பரிசாகப் பெறுவதுண்டு. இன்று ஏறு தழுவுதல் என்ற பெயர் வழக்கில் இல்லை. இருப்பினும் ஏறுதழுவலின் எச்சமாக இன்றைய சல்லிக்கட்டு விளங்குகிறது.

ஏறுதழுவுதலும் ஜல்லிக்கட்டும்

ஏறு தழுவுவதற்கும் சல்லிக்கட்டுக்கும் சில வேறுபாடுகளே உள்ளன. முல்லை நிலத்து மக்களாகிய ஆயரிடம் மட்டுமே ஏறுதழுவுதல் இடம்பெற்றது. தற்போது சல்லிக்கட்டில் ஆயர் மட்டுமின்றிப் பல திறத்தவரும் பங்கேற்கிறார்கள். இருப்பினும் சல்லிக்கட்டில் வென்றவர் பணமுடிப்பினைப் பரிசாகப் பெறுதல் ஆயரிடம் பெரும்பான்மையாக உள்ளது. சல்லிக்கட்டு தைப்பொங்கலுக்கு மறுநாள் மாட்டுப்பொங்கல் நாளன்று விழா போல் கொண்டாடப்படுகிறது. ஏறு தழுவுதல் விழா தெய்வ நம்பிக்கையுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கவில்லை. ஆனால் சல்லிக்கட்டு கிராமிய தேவதைகளின் வழிபாட்டு

நம்பிக்கையுடன் தொடர்புடையதாகத் திகழ்கிறது. அம்மை, வைசூரி போன்ற கொடிய நோய்கள் பரவிய காலத்திலும், மழையில்லா வறட்சிக் காலங்களிலும், பிள்ளை வரம் கேட்கும் நிலையிலும் வேண்டுதல் நடைபெறும். இக்குறைகள் நீக்கப்பட்டால் பொங்கல் நாளன்று சல்லிக்கட்டுகிறோம் என்பதே வேண்டுகோளாய் அமைகிறது.

இலக்கியங்களில் ஏறு தழுவுதல்

சங்க இலக்கியமான கலித்தொகையில், ஏறுதழுவுதல் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முல்லைநில ஆயர்கள் பங்கேற்கும் இந்நிகழ்வு, அவர்களின் வீரத்தினை மெய்ப்பிக்கக்கூடிய ஒன்றாகத் திகழ்கிறது.

எழுந்தது துகள்,

ஏற்றனர் மார்பு

கவிழ்ந்தன மருப்பு,

கலங்கினர் பலர் (கலித்தொகை, பா. 10: 21 – 24)

என்று முல்லைக்கலியில் ஏறு தழுவுதல் களம் குற்த்த அடிகள், காட்சியை நம் கண்முன்னே நிறுத்துகின்றன. காளையின் பாய்ச்சல் பற்றியும் கலித்தொகை கூறுகிறது. ஆயர் ஏறுகளின் கொம்பைக் கூர்மையாகச் சீவிப் பரந்த வெளியான ஏறு தழுவும் இடத்தில் விடுவர். இளைஞர் போட்டி போட்டு ஏறு தழுவ முயல்வர். ஏறு தழுவிய ஆயனுக்குத் தம் பெண்ணை மணம் முடித்துத்

தருவர் ஆயர். ஏறு தழுவல் காட்சிகளை நல்லுருத்திரன் பாடிய முல்லைக் கலிப் பாடல்களில் காணலாம். ஓஓ! இவள், பொருபுகல் நல்ஏறு கொள்பவர் அல்லால் திருமாமெய் தீண்டலர் (கலித்தொகை, பா. 102: 9 - 10) போர் செய்யும் விருப்பம் உடைய நல்ல காளையை அடக்குபவரே அல்லாமல் வேறு யாரும் இவளது மெய் தீண்டத்தக்கவர் அல்லர் என்பது இதன் பொருள். ஆயர்குலப் பெண் ஏறு தழுவும் ஆடவனையே விரும்பி மணப்பாள் என்பதை இது உணர்த்துகிறது.

ஆடு, மாடுகள் வதியும் இடத்தையும், ஏறு தழுவும் இடத்தையும் 'தொழு' என்பர். ஏறு தழுவுவதற்கு முன் நீர்த்துறைகளிலும், மரத்தடிகளிலும் உள்ள தெய்வங்களை வழிபடுவது மரபு. வீரம் அற்றவனை ஆயர்குலப் பெண்டிர் விரும்ப மாட்டார். காளையின் கொம்புக்கு அச்சம் கொள்பவனை ஆயர்மகள் அடுத்த பிறவியில் கூடக் கணவனாக ஏற்கமாட்டாள். இக்கருத்தை,

கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சுவானை மறுமையும்

புல்லாளே ஆய மகள்.

அஞ்சார் கொலை ஏறு கொள்பவர் அல்லாத

நெஞ்சிலார் தோய்ப்பதற்கு அரிய - உயிர்துறந்து

நைவாரா ஆய மகள் தோள்

(கலித்தொகை, பா. 103: 63 - 64)

என்று கலித்தொகை அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இளைஞர்கள் ஏறு தழுவும் காட்சியைக் காணும் தோழியும் தலைவியும் பேசிக் கொள்ளும் உரையாடலில் அக்காட்சி அழகாக விரிகிறது. ஆயர் காளைகளைத் தொழுவில் விடுகின்ற போது வாத்தியங்கள் முழங்குகின்றன. மகளிர் வரிசையாக நிற்கின்றனர். தொழுவில் ஆயர் பாய்ந்தபோது தூசி கிளம்புகிறது; தொழுவில் பாய்ந்த ஆயர் காளைகளின் கொம்பினைப் பிடித்தனர்; தம் மார்பில் பொருந்தும்படி தழுவினர். அவற்றின் கழுத்தில் அடங்கினர்; கொண்டை (இமில்) முறியும்படி தழுவினர்; தோளுக்கு நடுவே காளையின் கழுத்தைப் புகும்படி விட்டனர்; காளைகள் ஆயர்களைக் கீழே வீழ்த்தின; நீண்ட கொம்புகளால் சாகும்படி குத்தின; மொத்தத்தில் கோபமுற்ற காளை எமனைப் போல் விளங்கியது. ஏறு தழுவல் முடிந்தபின் உறவினர் இசைவுடன் திருமணம் நிகழ்த்துவதே ஆயர் குல வழக்கமாகத் தெரிகிறது.

குறிஞ்சி நில மக்களும் முல்லைநில மக்களும் தங்கள் நிலங்களில் உள்ள வலிமை வாய்ந்த எருதுகளை ஒன்றுடன் ஒன்று பொரும்படியாகச் செய்து ஆரவாரம் செய்வர். இவ்வெருதுகளின் வெற்றியைத் தங்கள் வெற்றியாக எண்ணி மகிழ்வர். இதனை,

இனத்திற் நீர்ந்த துளங்கிமி னல்லேறு

மலைத்தலை வந்த மரையான் கதழ்விடை

மாறா மைந்தின் ஊறுபடத்தாக்கிக்
கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைந் தார்ப்ப
வள்ளிதழ்க் குளவியுங் குறிஞ்சியுங் குழைய
நல்லேறு பொருஉம் கல்லென் கம்பலை

(மலைபடுகடாம், பா. 330 - 335)

என மலைபடுகடாம் நூல் குறிப்பிடுகின்றன. ஏறுதழுவுதலுக்கு முதல்நாள் அல்லது அன்றைய நாளில் குரவைக்கூத்து நடைபெறும். முதல்நாள் நடந்தால் பெண்கள் ஏறு தழுவும் வீரன் வெற்றிபெற வேண்டிப்பாடுவர். ஏறு தழுவும் நாளின் மாலையில் குரவைக்கூத்து நடைபெற்றால் வெற்றிபெற்ற வீரனின் வெற்றியைப் புகழ்ந்து பாடுவர். வளமுடைய இளைய காளையை அடக்கி, ஏறியவருக்கு உரியவள் இம் முல்லை மலரை அணிந்துள்ள கூந்தலையுடையவள் என ஆய்ச்சியர்கள் ஆடிப்பாடுவதை,

மல்லல் மழவிடை ஊர்ந்தாற்கு உரியள்.இக்
முல்லையம் பூங்குழல் தான்

(சிலம்பு-ஆய்ச்சி. கொளு., ப. 8)

என்று சிலப்பதிகாரத்தின் அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

கலித்தொகை தவிர, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை என்னும் இலக்கண நூலிலும் ஏறுகோள் குறித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஏறுதழுவுதல் பற்றிப் பிற்காலச் சிற்றிலக்கியத்திலும், பள்ளு இலக்கியத்திலும்

குறிப்புகள் உள்ளன. எருதுகட்டி என்னும் மாடு தழுவுதல் நிகழ்வைக் கண்ணுடையம்மன் பள்ளு பதிவு செய்துள்ளது.

முடிவுரை

சங்ககாலம் முதல் சமீபத்திய காலம் வரை தமிழர்களின் வாழ்வில் ஓர் அங்கமாக ஜல்லிக்கட்டு திகழ்ந்துள்ளதை நாம் அறிகிறோம். தமிழர்களின் பண்பாட்டுத் திருவிழாவாக விளங்கும் ஏறுதழுவுதல் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகாலத் தொன்மையுடையது. பண்டைய வீரவுணர்வை நினைவூட்டும் ஏறுதழுவுதல் விலங்குகளை முன்னிலைப்படுத்தும் வழிபாட்டையும் இயற்கை வேளாண்மையையும் வலியுறுத்தும் பண்பாட்டுக் குறியீடு அகும். நம் முன்னோரின் இத்தகைய பண்பாட்டுக் கூறுகளைப் பேணிப் பாதுகாப்பது நம் ஒவ்வொருவரின் கடமையுமாகும்.

அடிக்குறிப்பு

- [1] விசுவநாதன், அ. கலித்தொகை. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, 2004.
- [2] சு. வே. சுப்பரமணியம். மலைபடுகடாம் மூலமும் உரையும். வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, 2022.
- [3] சு. வே. சுப்பிரமணியன். சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும். வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை – 17.

- [4] சீனிவாசன், ரா. சிலப்பதிகாரம் மூலமும் திறனாய்வும்.
அணியகம் பதிப்பகம், சென்னை – 30.

பண்டைத் தலைநகர் உறையூர்

முனைவர் க. இரா. இராஜேஸ்வரி, உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழாய்வுத்துறை, பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சி.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழகத்தின் பழம்பெருமை வாய்ந்த ஊர்களில் உறையூர் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. சோழர்களின் தலைநகரமாக விளங்கிய ஊர். செல்வத்திற்கு உறைவிடமாக இருந்தது. எல்லா வளமும் உறையும் ஊர் என்றெல்லாம் கல்வெட்டுகளும், தொல்லியல் சான்றுகளும், இலக்கியங்களும் சான்றளிக்கின்ற சிறப்பு பெற்ற ஊர் இவ்வுறையூர். தொல்லியல் ஆய்வில் கிடைக்கப் பெற்ற தமிழி எழுத்துப் பொறிப்புப்பெற்ற சிவப்புநிற பாணை (Red Pottery ware) ஓடு கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என்று கால அளவீடு இதன் தொன்மையைக் கூறுகிறது. இவ்வுறையூரானது கி.மு.1000 – கி.மு. 300 க்கு இடையேயான காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்தது என்ற கால அளவீடு குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வுறையூரில் இடம் பெற்றுள்ள கோயிலானது சேரர், சோழர் பாண்டியர் ஆகிய மூவேந்தரும் வழிபட்ட ஈசுவரம் எனவும், மூன்று நாட்டு எல்லைகள் ஒன்று கூடுமிடத்திலுள்ள ஈசுவரம் எனவும் பொருள் கொள்ளப்

பட்டு, முக்கூட்டு ஈச்சரம் என்றிருந்த பெயரே காலப்போக்கில் குறைந்து முக்கீச்சரம் என வழங்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. உறையூர் ஊரையும் முக்கீச்சரம் என்பது கோயிலையும் குறிப்பதாகும். உறையூர்க்கு மேற்கேயுள்ள அல்லூர் என்னும் இடத்தில் காவிரியாறு பெருகி உடைப்பு ஏற்பட்டதால், அப்பகுதிக்குக் கீழ்ப்புறமுள்ள உறையூரும் வெள்ளத்தால் அழிவு பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது. மேலும் படையெடுப்பால் வெற்றி பெற்ற பாண்டியனின் ஆணையால் உறந்தைப் பெருநகர் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டது. இந்த அழிவுச் செயலை, சுந்தரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி மிக்க விரிவாகவே புகழ்கின்றது. பண்டைச் சோழர்களின் தலைநகராகத் திகழ்ந்த உறையூரானது காலப் போக்கில் இயற்கை மற்றும் பகை அழிவால் தன் நிலை திரிந்து பெற்ற பெரும் புகழினை மறந்துச் சாதாரண சிற்றூராக இன்று திகழ்கிறது என்பதே ஆய்வுக் களமாகச் சுட்டப் பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: தலைநகர், உறையூர்.

முன்னுரை

தமிழகத்தின் பழம்பெருமை வாய்ந்த ஊர்களில் உறையூர் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது.சங்க காலத்தில்

இருந்தே சிறப்பிடம் பெற்ற ஊர்.சோழர்களின் தலைநகரமாக விளங்கிய ஊர்.காவிரி ஆற்றின் தென்கரையில் அமைந்துள்ள உறையூர் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தே சங்க காலச் சோழர்களின் தலைநகராகத் திகழ்ந்துள்ளது. தித்தன், கரிகால் சோழன், குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், குராப்பள்ளி துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன் ஆகிய சோழர் கோமரபைச் சேர்ந்த மன்னர்கள் பல்வேறு காலகட்டங்களில் உறையூரினைத் தொடர்ச்சியாக ஆட்சி செய்து வந்துள்ளதை சங்க இலக்கியங்கள் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இந்நகரம் ஒரு செழிப்பான வணிக மையமாகவும் திகழ்ந்துள்ளது. சங்க இலக்கியங்களும் தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகளும் உறையூரின் தொன்மைக்குச் சான்றளிக்கின்றன. இவ்வுறையூரின் பண்டையச் சிறப்புகள், தொல்லியல் சான்றுகள் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் புகழ் குண்டு சிதிலமடைந்த நிலை போன்றவற்றையும் அவ்வூரிலுள்ள முக்கீச்சரம் எனும் தலம் குறித்தும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

உறையூர் - சங்க இலக்கியச் சான்றுகள்

சங்க காலத்தில் உறையூர் உறந்தை என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. உறையூர் என்றால் மக்கள் உறையும் ஊர் என்று பொருள்படும்.உரபுரம், குக்குடம், கோழி, கோழியூர், கோளியூர், திருக்கோழி, வாரணம்,

நிகலாபுரி, ஆகிய பெயர்களாலும் இவ்வூர் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. “கோழியோனே கோப்பெருஞ் சோழன்” என்று புறநானூற்றுப் பாடல் 212 குறிப்பிடுகிறது. கோழியூர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டதற்கான தொன்மக்கதை சுவையானது. ஒரு கோழிக்கும் யானைக்கும் இடையே நடைபெற்ற சண்டையில் கோழி யானையை விரட்டியடித்தது. கோழியின் வீரத்தை மெச்சும் வகையில் இவ்வூர் கோழியூர் ஆனதை, அடியார்க்கு நல்லார் தன் உரையில் விவரித்துள்ளார்.

முறஞ்செவி வாரணம் முன்சமம் முருக்கிய

புறஞ்செவி வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென்

(சிலப்பதிகாரம் ஊர்காண்காதை)

உறையூர் பஞ்சவர்ணசாமி கோவிலில் கோழியும்-யானையும் போரிடும் சிற்பம் உள்ளது.

சங்க காலத்தில் உறையூர்

- ‘வளம்கெழு சோழர் உறந்தைப் பெருந்துறை’ (குறுந்தொகை 116, இளங்கீரனார்) என்றும்
- ‘உறந்தை அன்ன பொன்னுடை நெடுநகர்’ (அகம். 385) என்றும் ‘உறந்தை அன்ன நிதியுடை நன்னகர்’ (அகம் 369) என்றும் சங்க இலக்கியங்கள் உறையூரின் செல்வவளத்தைச் குறிக்கின்றன.
- சங்ககாலச் சோழருக்குத் தலைநகராக விளங்கிய உறையூர்,

மறங்கெழு சோழர் உறந்தை, (புறம் 38)

அறந்துஞ்சு உறந்தை, (புறம் 58)

'செல்லா நல்லிசை உறந்தை, (புறம் 395)

கறங்கு இசை விழவின் உறந்தை, (அகம்4)'

அறங்கெழு நல் அவை உறந்தை (அகம் 93)

என்றெல்லாம் புலவர் புகழ்ந்துரைப்பதற்குரிய தகுதியோடு விளங்கியது. ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை எழுதிய “தமிழகம் ஊரும் பேரும்” (பழனியப்பா பிரதர்ஸ், 2008) என்ற நூலில் “ஊர் எனப்படுவது உறையூர்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உறையூரின் சிறப்புகள்

செல்வத்திற்கு உறைவிடமாக இருந்தது. சான்றோர்கள் பலர் உறைந்திருந்தனர். எல்லா வளமும் உறையும் ஊர் என்றெல்லாம் பொருள் கொண்டு உறையூர் என்ற பெயருண்டாயிற்றென்று அறிஞர் கூறுவர். "மலர்புகழ்வண் தமிழ்ச்சோழர் வள நாட்டு மாமூதூர் உலகில்வளர் அணிக்கெல்லாம். உள்ளுறையூராம் (பெரிய புராணம் 3942) என்று, சேக்கிழாரும் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். புகழ்ச்சோழர், கோப்பெருஞ்சோழர் ஆகியோர் பிறந்த இடமாகக் குறிக்கப்பெறும் புகழுடையது.

➤ கரிகால் சோழன், கோப்பெருஞ் சோழன், நலங்கிள்ளி, கிள்ளிவளவன் ஆகிய சங்ககாலச்

சோழருடன் குலோத்துங்க சோழனும் ஆட்சி செய்த ஊர்.

- புலவர்களில் இளம்பொன் வாணிகனார், ஏணிச்சேரி முடமோ சியார், மருத்துவன் தாமோதரனார், முதுகண்ணன் சாத்தனார், முது கூத்தனார் முதலிய புலவர்கள் வாழ்ந்த நகர்.
- முத்துவீரியம் என்னும் இலக்கண நூலை இயற்றிய முத்துவீர உபாத்தியாயருக்குரிய ஊர்.
- இளங்கோவடிகள் சிறப்பித்த நகரங்கள் நான்கு. அவை,

'மாடமதுரையும் பீடார் உறந்தையும்

கலிகெழு வஞ்சியும் ஒலிபுனல் புகாரும்'

(சிலப்பதிகாரம் வேனில் காதை, 3-5)

இவைகளெல்லாம் உறையூருக்குரிய புகழ்ச்சி உரை ஆகும்.

- நீர் அலைத்துநின்ற சிறு மதகுகளுடன் ஊர்ப்புறமாக ஆற்றங்கரையை அடுத்த கொல்லைப் புறங்களையும் உடையதாக உறையூர் அமைந்திருந்தது. இதனை, புனல்பொரு புறவின் உறந்தை ' 'காவிரிப் படப்பை உறந்தை' என்னும் அகநானூற்றடிகள் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன.
- 'உள்ளாற்றுக் கவலை புள்ளி நீழல்' (புறம் - 219) வடக்கிருந்த கோப்பெருஞ் சோழனும், அவன்

குறிப்பிற்கு ஏற்ப உடனாக வடக்கிருந்த அரசு சுற்றமும் நடுகற்களாக நின்ற பகுதியும் இக்காவிரிப் படப்பையுள் நின்ற வண்டல் குறைப் பகுதியேயாம்.

தொல்லியல் சான்றுகள்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பண்டை வரலாறு மற்றும் தொல்லியில் துறை ஆகியோர் இணைந்து, 1965 முதல் 1969 வரையான காலத்தில் நான்கு பருவங்களுக்கு மேல், உறையூரில் தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகளை மேற்கொண்டனர். பல்வேறு ஆய்வுக்குழிகள் பல்வேறு இடங்களில் அகழப்பட்டு பெரும் அளவில் தொல்பொருட்கள் கண்டறியப்பட்டன. தமிழி எழுத்துப் பொறிப்புப்பெற்ற சிவப்புநிற பாணை (Red Pottery ware) ஓடு ஒன்றும் இங்கு கிடைத்துள்ளது. இப்பாணை ஓடு கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டினது என்று கால அளவீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ரோமானியர் தொடர்புகளைச் சுட்டுகின்ற ரௌலட்டட் வகை பாணை ஓடுகளும் (Rouletted Pottery Ware), மெருகேற்றிய சிவப்புப் பாணை (Polished Red Pottery Ware) ஓடுகளும், கீறல்குறிகள் (Graffiti) பெற்ற நாட்டுப் பாணை (Grey Pottery ware) ஓடுகளும் இங்கு கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இக் கீறல்குறியீடுகள் (graffitti) சிந்துவெளி நாகரிக காலத்து வரிவடிவுடன் ஒப்பிடத்தக்கன. இத்தொல்லியல் களத்தின் காலத்தை, மண்ணடுக்கியல் (stratigraphy)

அடிப்படையிலும், இங்கு கண்டறியப்பட்ட கருப்பு - சிவப்புநிற மட்பாண்டங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலும் கி.மு.1000 - கி.மு. 300 க்கு இடையேயான காலம் என்று கால அளவீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. உறையூரின் மஸ்லின் துணி உலகின் மிகச்சிறந்த துணியாகக் கருதப்பட்டது, கிரேக்க உயர் குடியினர் இவ்வகை மஸ்லின் துணியினை விரும்பி அணிந்தனர். சோழநாட்டிற்கு மிகுந்த அயல்நாட்டு வருவாய் ஈட்டித் தரும் பண்டமாக மஸ்லின் துணி திகழ்ந்தது.

கல்வெட்டுச் சான்றுகள்

இரண்டாம் பராந்தகனாகிய சுந்தரசோழனுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் (கி: மு. 957-970) உறையூர் கூற்றத்து உறையூர்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பின்னர், முதல் இராசராசன் காலத்தில், “கேரளாந்தக வளநாட்டு உறையூர் கூற்றத்து உறையூர்' என்றும், வீரராஜேந்திரன் காலத்தில் இராச கெம்பீர வளநாட்டு உறையூர் கூற்றத்து உறையூர்' என்றும், குலோத்துங்கன் காலத்தில் 'இராச மகேந்திர வள நாட்டு உறையூர் கூற்றத்து உறையூர் ' என்றும், பிற்காலங்களில் 'திருச்சிராப்பள்ளி உசாவடி இராசகெம்பீர வளநாட்டு உறையூர்” என்றும் 'சிவபாத சேகரபுரத்து உறையூர் ' என்றும், கம்பண்ணவுடையார் காலத்தில் (கி. பி. 1374-75) 'மழை நாட்டு உறையூர்',

'தென்கரை உறையூர்' என்றும் தமிழகக் கல்வெட்டுகளில் கூறப்பட்டுள்ளன.

முக்கீச்சரம் - பெயர்க் காரணம்

சேரர், சோழர் பாண்டியர் ஆகிய மூவேந்தரும் வழிபட்ட ஈசுவரம் எனவும், மூன்று நாட்டு எல்லைகள் ஒன்று கூடுமிடத்திலுள்ள ஈசுவரம் எனவும் பொருள் கொள்ளுவோமாயின், முக்கூட்டு ஈச்சரம் என்றிருந்த பெயரே காலப்போக்கில் குறைந்து முக்கீச்சரம் என வழங்கப்பட்டதாகக் கருதலாம். உறையூர் சோழரின் தலைநகராக இருந்தபோது ஆனைக்காவே சோழரின் முன்னோர்கள் வழிபட்ட சிவத்தலமாக இருந்தது. கோச்செங்கணான் செய்த அடிமைத் தொண்டும் பெரிய புராணத்தில் சார்த்திக் கூறப்படுவதால், இச்சோழனுக்கு முன்னையவர்களும்- கோப்பெருஞ்சோழன் முதலியவர்களும் வழிபட்டிருக்கின்றனர். சிராப்பள்ளி பல்லவர் சமயம் மாறிய பிறகு ஏற்பட்ட கோயில் என்பது அக்கோயில் கல்வெட்டால் அறியப்படும். கோயிலுக்கு முன்னரே தோன்றிய கோயில் முக்கீச்சரம். ஊர் எனப்படுவது உறையூர் என்பர். அவ்வூரினர் வழிபட்ட கோயில் முக்கீச்சரம் எனத் தேவாரப் பாடலால் தெரிய வருகிறது. மூவேந்தர்களும் வழிபட்ட பெருமையைத் திருஞான சம்பந்தர் பாடல் கூறுகிறது.

1. செருவி லாரும்புலி செங்கய லானையினான் செய்த பொருவில் முக்கீச்சரம்.
2. 'ஒண்புலால் வேல்மிக வல்லவ னோங்கெழிற் கிள்ளிசேர் பண்பின் முக்கீச்சரம்,,
3. "தென்னன் கோழி யெழில் வஞ்சியு மோங்கு செங்கோலினான் மன்னன் முக்கீச்சரம்.'
4. சீரினா லங்கொளிர் தென்னவன் செம்பியன் வில்லவன்சேரு முக்கீச்சரம். '
5. மல்லையார் மும்முடி மன்னர் முக்கீச்சரம்' என்னும் பகுதிகளேயாகும்.

இப்பாடல்வரிகளைக் கொண்டு ஆழ்ந்தோம் எனில் சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளின் எல்லைகட்குரிய கூடல் பகுதியாக ஒரு காலத்தில் உறையூரின் கீழ்ப்பகுதி இருந்ததென்பதும், மூன்று நாட்டு அரசர்களின்புழக்கம் உள்ள தலமே முக்கீச்சரம் என்பதும் அறியப் படுகிறது.இதன் மூலம் சோழ நாட்டின் எல்லைப் பகுதிகளுள் ஒன்றாக உறையூர் திகழ்ந்தது என்பதையும் அறியலாம்.

முக்கீசுவரத்தடிகளை திருஞான சம்பந்தர் பாடியுள்ள திருப்பதிகத்துள் தமிழக வரலாற்றிலச் சினைகள் நிறைந்துள்ளன. கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலோ அதற்கு முன்னரோ சேர, சோழ,பாண்டிய நாடுகளின்

ஒருமைப்பாட்டிற்கு உறையூர் எல்லையாக நின்றதை அப்பதிக்கங்கள் விளக்குகின்றன.

சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் மண வினையால் உறவு கொண்டிருந்த செய்தி சங்க இலக்கியத்தால் தெரியவரும். அதேபோல பகைகொண்டு போர் செய்து மடிந்ததையும் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. நட்பு பகை என்ற ஈரிடத்திலும் தொடர்பு கொண்டிருந்த சோழரின் உறையூரில் சேர பாண்டியர் (சோழரோடு) எளிமையாக வழிபட்ட கோயிலாக இருக்கலாம். ஆணைக்கா பெருங்கோயிலாகவும், சென்றுவர தொலைவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். உறையூர் வழிபடுவதற்கு எளிமையாக ஊரின் அணித்தே அமைந்திருக்க வேண்டும்.

இக்கோயில் மண்ணாலும் மரத்தாலும் அமைந்து செங்கற்களால் அமைந்திருக்க வேண்டும். பிற்காலத்தில் ஆதித்தன் முதலிய மன்னர்களால் கற்கோயில் கட்டியதற்கு ஏதும் அடையாளமில்லை. எனினும் மூன்று மன்னர்களாலும் இக்கோயில் வழிபடப்பட்ட பெருமையை, “மல்லையார் மும்முடிமன்னர் முக்கீச்சரத்தடிகளை செல்வராக நினையும்படி” எனப் பாடல்கள் தோறும் சொல்லப்படுகின்றன. மதுரை என்பது ஊரையும் ஆலவாய் என்பது கோயிலையும் குறிப்பது போல், உறையூர் ஊரையும் முக்கீச்சரம் என்பது

கோயிலையும் குறிப்பதாகும். முக்கீச்சரப் பதிகம் மூவேந்தர்களின் சிவப்பணியில் சிவம் ஒளிர்வதைப் பாடுகிறது. செம்பியன், கிள்ளி என்ற சோழர்களின் பெயர்களில் நேரியன் என்ற பெயரும் பதிகத்தில் காணப்படுகிறது. ஒரே பதிகம் பெற்ற முக்கீச்சரம், வடமன் நீடுபுகழ்ப் புழியன் தென்னவன் கோழிமன் / அடல்மன் முக்கீச்சரத்தடிகள் செய்கின்ற தோரச்சமே (முக்கீச்சரம்) என மற மாண்பும் எடுத்தோதப்படுகிறது. பத்தாம் பாடலில் சோழனின் வீரம் புறநானூறு போல் புகழ்பெற ஒதப்படுகிறது.

ஒண்புலால்வேல் மிக வல்லவன் ஓங்கு எழில்

கிள்ளிசேர்

பண்பின் முக்கீச்சரத்தடிகள் செய்கின்றதோர்

இச்சையே. (23)

என்ற பதிகவரி குறிப்பாக சோழர் எழுச்சி பெற இருக்கின்ற - வர இருக்கின்ற மறுமலர்ச்சியை எடுத்து ஓதுவதாக அறியலாம். பதிகத்தில் பஞ்சவர்ண நாதர் - காந்திமதியம்மை பற்றி குறிப்புகள் இல்லை. இன்று எத்தகைய கல்வெட்டும் இல்லாத இக்கோயில், ஆற்றுப்போக்கால் அழிந்து பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்ட கோயிலாக இருக்கலாம். உறையூரில் தற்போது மூன்று கோயில்கள் புகழ்பெற்றுத் திகழ்கிறது அக்கோயில்களில் வடகிழக்கில் அமைந்துள்ள இடம் முக்கீச்சரமும்

ஒன்றாகும் என்பதை கலைக்கோவன் அவர்கள் தெளிவு படுத்துகிறார் (வரலாறு.காம் இணைய வழி மின்னிதழ் issue no 163, March 2022) இவ்வாறு தன் பழமையை இழப்பினும் இன்றளவும் சிறப்புற்று விளங்கும் கோயிலாக இக்கோயில் தனிச்சிறப்புடன் திகழ்கிறது.

சிதைந்த உறந்தை

பலவளங்களோடு காவிரியாற்றின் தென்கரையில் நின்ற உறந்தை பத்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆற்றின் வெள்ளத்திற்கு உள்ளாகி இருக்க வேண்டுமென்று பேராசிரியர் சி.கோவிந்தராசனார் (தமிழ்ப் பொழில் தஞ்சை கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் திங்கள் வெளியீடு1965,)விளக்குகிறார். மேலும் உறையூர்க்கு மேற்கேயுள்ள அல்லூர் என்னும் இடத்தில் காவிரியாறு பெருகி உடைப்பு ஏற்பட்டதால், அப்பகுதிக்குக் கீழ்ப்புறமுள்ள உறையூரும் வெள்ளத்தால் ஓரளவு அழிவு பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பதையும் இதனை,

"மதுரையும் ஈழமும்கொண்ட கோப்பர
கேசரிவர்மர்க்கு யாண்டு 37-வது, இவ்வாண்டு
உறையூர் கூற்றத்து அல்லூர் தலைவாச்
சான்றோம் பதினொருவோம். இவ்வூர் எங்கள்
நிலம் வெட்டிப்பேறு அல்லூர் ஊரின்
வடகிழக்கின் நிலம் காவேரி பெருகி குலை
உடைத்து மணலிட்டுப் புன்செய்யாகக் கிடக்க,

ஆறெழாட்டைக் கால் பயிர் ஏறாதே பாழ்கிடக்க
இந் நிலத்தை விலைக்குக் கொள்வாரில்லையோ
வென்று முற்கூற, அல்லூர் சிறியான் புல்லன்" -
விலைக்குக்கொண்டு நிபந்தம் செய்தான். (S. I. I.
Vol-No. VIII INS-No. 689.)

என்னும் அல்லூர் கல்வெட்டுச் செய்தியினால் , காவிரி
வெள்ளத்தால் உறையூர்க் கூற்றம் பன்முறையும்
தாக்கப்பட்டு காலப்போக்கில் பள்ளமும், மணல்
மேடுகளும் நிறைந்த பகுதியாக இருக்கின்ற தென்பதை,
உறையூர் கூற்ற எல்லைக்குள்ளாகும் திருப்பராய்த்துறை
அளவிலும், பழைய ஓடைகளும் மணல்மேடுகளும்
இன்றும் எஞ்சி நிற்பதே சான்றாகும் என்பதையும்
தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறார். காவிரியில் வெள்ளம்
வரும்போது அரங்க முகப்பில் மோதுதலால் அகன்ற
காவிரியின் விளிம்பில் நீர் ஏற்றம் பெற்று
வழிந்தோடுவதும், வெள்ளம் மிகுந்தபோது கரையில்
உடைப்பு ஏற்படுவதும் இன்றும் இயல்பாகவே இருந்து
வருகின்றது. பழங்காலத்திலும் இந்நிலை
ஏற்பட்டுள்ளதை அல்லூர் கல்வெட்டுச் செய்தியால்
அறிகின்றோம். எனவே, உறையூர் கூற்றத்துள்
காவிரியின் தென்கரைப் படப்பையுள் நின்ற உறையூரும்
பிற ஆற்றங்கரை ஊர்களும் பலகாலங்களில்
வெள்ளப்பெருக்கிற்கு உள்ளாகி அழிவு பெற்றிருக்க

வேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது. 'கோப்பெருஞ் சோழனும். அவன் குறிப்பிற்கு ஏற்ப உடனாக வடக்கிருந்த அரசு சுற்றமும், உறையூரைச் சார்ந்த கரைப்பகுதியினுள் வழிகொண்டோடிய கவர்த்த நீரோடு கால்களுக்கு உட்பட்டுயர்ந்த மேட்டில் நின்ற மரத்தடியில் நடுகற்களாக நின்றனர்" என்ற புறநானூற்றுச் செய்திக்குறித்தான பகுதியும் இப்படப்பைப் பகுதியேயாம், இப்பகுதிக்குரிய எல்லை, இன்றுள்ள உறையூர்க்கு மேற்கே நான்கு கல் தொலைவிலுள்ளதும் பழைய உறையூர்க்குமேற்கு எல்லையாக நின்றதுமான மேக்குடி என்னும் சிற்றூரிலிருந்துகிழக்கே தொடரும் தென்கரை படுகைப் பகுதியேயாகும் என ஆய்வாளர்கள் விளக்கியுள்ளனர்.

கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மூன்றாம் இராச ராசசோழன் மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் வென்று, பழிவாங்கும் நோக்குடன் கி. பி. 1219-ல் சோழநாட்டின் மீது படையெடுத்தான். சோழர் படை எதிர்த்ததாயினும், வலிகுன்றிய நிலையில் பின் வாங்கின. முதல் வெற்றி பாண்டியனுக்கு உறையூரிலேயே கிட்டியது. வெற்றி வெறியும் பழிவாங்கும் கொடுமையும் ஒன்றான நிலையில் நின்ற பாண்டியனின் ஆணையால் உறந்தைப் பெருநகர் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டது. இந்த

அழிவுச் செயலை, சுந்தரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி மிக்க விரிவாகவே புகழ்கின்றது. மெய்க்கீர்த்தியுள்,

வெஞ்சின விவளியும் வேழமும் பரப்பித்

தஞ்சையும் உறந்தையும் செந்தழல் கொளுத்திக்
காவியு நீலமு நின்று கவினிழப்ப வாவியு மாறு
மணிநீர் நலனழித்துக் கூடமு மாமதிலுங் கோபுரமு
மாடரங்கும்.

மாடமு மாளிகையு மண்டபமும்
பலவிடித்துத் தொழுதுவந் தடையா நிருபர்தந்
தோகையர் அழுத கண்ணீ ராறு பரப்பிக்
கழுதைகொண் டுழுது கவடி வித்திச்
செம்பியனைச் சினமிரியப் பொருதுசுரம்
புகவோட்டி... (சுந்தரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி)

இப்பகுதியினால் பாண்டியன் சோழநாட்டில் செய்த அழிவுகள் நன்கு அறியலாகும். இவ்ஊரை அகழ்ந்து பார்த்தால், அங்குக் கிடைக்கும் பொருள்களைக் கொண்டு தமிழர் நாகரிகம், பண்டைய சரித்திரம், சமயம் முதலிய பல செய்திகளை அறியலாம் என மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். (www.Azhisi.in.blogspot) இவ்வாறு சங்க காலத்தில் புகழ் பெற்றுச் சோழர்களின் தலைநகராகத் திகழ்ந்த உறையூரானது காலப் போக்கில் இயற்கை மற்றும் பகை

அறிவால் தன் நிலை திரிந்து பெற்ற பெரும் புகழினை மறந்துச் சாதாரண சிற்றூராக இன்று திகழ்கிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] அருணாச்சலம், ப. பக்தி இலக்கியம். முல்லை நிலையம், சென்னை, 2002.
- [2] இளங்குமரன், இரா. இலக்கண வரலாறு. மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1988.
- [3] தட்சிணாமூர்த்தி, அ. ஐங்குநாறு மூலமும் உரையும். புத்தகம் 1, 2. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2007.
- [4] திருஞானசம்பந்தர். தேவாரம். தருமையாதீன வெளியீடு, குருஞான சம்பந்தர் பதிப்பகம், 1995.
- [5] ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார். சோழர் சரித்திரம். ஜெகம் அண்ட்கோ டாட்ஸன் பிரஸ், திருச்சிராப்பள்ளி, 1928.
- [6] நாகராசன், வி. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். புத்தகம் 1, 2. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2007.
- [7] பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ. புறநானூறு மூலமும், உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2007.
- [8] விசுவநாதன், அ. கலித்தொகை மூலமும், உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2004.

- [9] வை. இரத்தினசபாபதி. உறையூர் பஞ்சநதீஸ்வரர் கோயில் தலவரலாறு. திருக்கோயில் வெளியீடு, 1998.
- [10] www.Azhisi.in.blogspot வரலாறு.காம் இணைய வழி மின்னிதழ் Issue No 163, March 2022.